

© B L I C Z A
O B R A Z U

F A C E S
O F I M A G E

© B L I C Z A
O B R A Z U

F A C E S
O F I M A G E

Kierownik projektu / Project leader:

Rafał Boettner-Łubowski

Redakcja katalogu / Edited by:

Rafał Boettner-Łubowski
Aleksander Radziszewski

Teksty / Texts:

Rafał Boettner-Łubowski

Projekt graficzny i skład / Designed by:

Aleksander Radziszewski

Korekta i tłumaczenie tekstu / Text correction and translation:

Aleksander Radziszewski

Zdjęcia / Photographs:

Jadwiga Subczyńska
Rafał Boettner-Łubowski
Archiwum Artystek i Artystów

Wydawca / Publisher:

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu /
University of the Arts Poznan

© Poznań 2023

ISBN: 978-83-66608-61-0

Spis treści

Contents

4	Wprowadzenie
6	Introduction
10	Oblicza Obrazu
20	Faces of Images
29	Uczestniczki i uczestnicy projektu / Participants of the project
30	Andrea Vettori
32	Milan Cieslar
34	Rafał Boettner-Łubowski
40	Sebastian Krzywak
42	Marina Burani
46	Sonia Rammer
50	Alicja Majewska
52	Joanna Imielska
54	Aleksander Radziszewski
58	Andrzej Banachowicz
62	Dáša Lasotová
64	Oliwia Szepietowska
66	Zbigniew Szot
68	Magdalena Polakowska
69	Lucyna Pach
70	Hanna Maria Ograbisz-Krawiec
71	Magdalena Parnasow-Kujawa
72	Anna Bochenek
74	Wystawa Tváře Obrazu
84	Wystawa Die Gesichter des Bildes
92	Wystawa Oblicza Obrazu
104	Noty Biograficzne
111	Biographies

Wprowadzenie

Międzynarodowy projekt „OBLICZA OBRAZU” ma na celu prezentację współczesnych wybranych możliwości artystycznych kreacji obrazu: od obrazu malarskiego pojmowanego tradycyjnie, poprzez obraz inspirowany anty-iluzjonistycznymi (w tym ekspresjonistycznymi i abstrakcyjnymi) sposobami obrazowania, poprzez obrazy fotograficzne, filmowe, digitalne, jak również te, wykorzystujące możliwości nowoczesnego cyfrowego druku na nietypowych podłożach. Projekt uwzględnia również prezentację dzieł eksponujących obrazowe cytaty wizualne w rozmaitych autorskich ujęciach twórczych. Do udziału w projekcie zaproszeni zostali polscy, czescy i włoscy artyści i artystki, reprezentujący różnorodne pokolenia i media współczesnych sztuk wizualnych. Projekt nie ma sztucznie postawionej (tematycznej lub teoretycznej) tezy kuratorskiej, lecz ma pokazywać różnorodne, aktualne dziś sposoby kreowania obrazu oraz rozmaite narracje, które mogą być przez to proponowane współczesnym odbiorcom. Tym samym założenia projektu nie zamykają eksplorowanego problemu, lecz dążą do ukazania jego potencjału, wielowątkowości oraz bogactwa związanych z nim możliwości artystycznych. Współczesne zainteresowanie kreowaniem różnorodnych obrazów jest bowiem bardzo żywotne i łączy się obecnie z wieloma (czasem zdecydowanie opozycyjnymi wobec siebie) strategiami, założeniami, wrażliwościami czy preferencjami artystycznymi, w pewnych przypadkach owocując również powstawaniem dzieł hybrydycznych pod względem medialnym czy stylistycznym. Jest to sytuacja cenna i tak naprawdę pluralistyczna w swym charakterze, niemożliwa zapewne do totalnego i ostatecznego zbadania, lecz dająca się obserwować i poznawać „fragmentarycznie”, także poprzez odkrywanie tych postaw

i rozwiązań twórczych, które wydają się bardzo wartościowe, lecz nie są silnie obecne i promowane w oficjalnym, mainstreamowym obiegu artystycznym. Pomysłodawcą i kierownikiem projektu „OBLICZA OBRAZU” jest dr hab. Rafał [Boettner]-Łubowski, prof. Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, któremu asystuje w realizacji wspomnianego zadania as. Aleksander Radziszewski, także pracujący w wyżej wymienionej Uczelni. Projekt „OBLICZA OBRAZU” zainaugurowany został międzynarodową wystawą w Republice Czeskiej, zorganizowaną w Galerii Půda w Cieszynie Czeskim wczesną jesienią 2022 roku. Kolejną zagraniczną wystawą projektu była natomiast ekspozycja zrealizowana w Projektraum art.endart w Berlinie w Niemczech pod koniec listopada 2022 roku. Trzecią wystawą projektu ma być planowana na rok 2023 wystawa w Miejskich Galeriach UAP (Galerii Duża Scena UAP) w Poznaniu. W przypadku tej wystawy, oprócz dzieł zaprezentowanych w Republice Czeskiej i w Niemczech, planowane jest pokazanie prac kilku innych jeszcze artystów i artystek, między innymi: prof. Zbigniewa Szota czy prof. Alicji Majewskiej. Projekt „OBLICZA OBRAZU” jest finansowany ze środków Ministerstwa Edukacji i Nauki w roku 2022 jako efekt działalności badawczej dr. hab. Rafała [Boettnera]-Łubowskiego – pracownika Wydziału Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Projekt ma również patronat Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Ostrawskiego oraz jest wynikiem współpracy artystycznej z tą jednostką.

RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI

Introduction

The international project “FACES OF IMAGE” presents selected contemporary artistic possibilities of creating images, including traditional paintings, images inspired by anti-illusionist (including expressionist and abstract) ways of imaging, photographic, film and digital pictures, as well as those made on unusual substrates using the possibilities offered by modern digital printing. The project also features works exposing pictorial visual quotes in various original creative approaches. Polish, Czech and Italian artists representing various generations and media of contemporary visual arts have been invited to participate in the project. It does not have an artificially posed (thematic or theoretical) curatorial thesis but is supposed to show various, current ways of creating an image and various narratives that can be offered to contemporary audiences. Thus, the assumptions of the project do not exhaust the examined issue but strive to show its potential, complexity and the wealth of related artistic possibilities. The contemporary interest in creating various images is very lively and is currently combined with many (sometimes strongly opposing) strategies, assumptions and artistic sensitivities or preferences, in some cases also resulting in the creation of hybrid works in terms of media and style. This is a valuable and, in fact, pluralistic situation, which

probably cannot be fully and definitively examined but can be observed and explored “fragmentally”, also by discovering those attitudes and creative solutions that seem very valuable but are not strongly present and promoted in the official, mainstream artistic circulation. The originator and manager of the “FACES OF IMAGE” project is dr hab. Rafał [Boettner]-Łubowski, professor of the Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznań (UAP), who is assisted in the implementation of the aforementioned task by research assistant Aleksander Radziszewski, also working at the UAP. The “FACES OF IMAGE” project was inaugurated with an international exhibition organised at Galerie Půda in Czech Cieszyn in the Czech Republic in early autumn 2022. The next foreign project exhibition was held at Projektraum art.endart in Berlin, Germany, at the end of November 2022. The third project exhibition is planned in the Municipal Galleries of the UAP (Duża Scena UAP Gallery) in Poznań in 2023. In addition to the works displayed in the Czech Republic and Germany, this exhibition will feature the works of several other artists, including Professor Zbigniew Szot and Professor Alicja Majewska. The “FACES OF IMAGE” project is financed by the Ministry of Education and Science as a result of the research activity of dr. hab. Rafał [Boettner]-Łubowski – an employee of the Faculty of Art Education and Curatorial Studies of the UAP. The project also has the patronage of the Pedagogical Faculty of the University of Ostrava and is the result of artistic cooperation with this entity.

Wystawy

Exhibitions

Tváře Obrazu

Galerie Půda, Czeski Cieszyn, Czechy
24.09-27.10.2022)

Die Gesichter des Bildes

Projektraum art.endart, Berlin, Niemcy
26.11-10.12.2022)

Oblicza Obrazu

Miejskie Galerie UAP (Galeria Duża Scena UAP), Poznań
17.01-1.02.2023)

Uczestnicy i uczestniczki projektu

Participants of the project

Andrzej Banachowicz
Anna Bochenek
Rafał Boettner-Łubowski
Marina Burani
Milan Cieslar
Joanna Imielska
Sebastian Krzywak
Dáša Lasotová
Alicja Majewska
Hanna Maria Ograbisz-Krawiec
Lucyna Pach
Magdalena Parnasow-Kujawa
Magdalena Polakowska
Aleksander Radziszewski
Sonia Rammer
Oliwia Szepietowska
Zbigniew Szot
Andrea Vettori

© B L I C Z A O B R A Z U

RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI

Współczesne, szeroko pojmowane obrazy, silnie zróżnicowane pod względem medialnym i stylistycznym, mogą skutecznie „wchłaniać w siebie” zarówno **tradycyjne, jak i niekonwencjonalne**, w tym w pewnych przypadkach inspirowane także dziedzictwem XX-wiecznych awangard, rozstrzygnięcia koncepcyjne i formalne.

W przeszłości mówiono często o „śmierci malarstwa” i wieszczono wyczerpanie potencjału malarskiego obrazu, a w fotografii i w filmie widziano media, które malarstwu mogą zadać ostateczny, „zabójczy” cios. Okazało się jednak, że malarski obraz przetrwał wszelkie awangardowe i neoawangardowe, XX-wieczne próby i rewolty, dając i dzisiaj artystom i artystkom wiele możliwości wartościowych eksploracji twórczych. Wiemy jednak, że od dość dawna malarski obraz – pomimo tego, że nadal „żywy” – nie może już roztaczać swej „absolutnej” artystycznej hegemonii w świecie współczesnej sztuki. Oczywiście jest bowiem to, że obrazy fotograficzne i filmowe reprezentują od dłuższego już czasu bardzo silny potencjał, stając się polem wielu niezwykle interesujących poszukiwań twórczych; a nowoczesne metody druku cyfrowych fotograficznych odwzorowań i przetworzeń otwierają przed współczesnymi twórcami i twórczyniami kolejne przestrzenie kreowania przedstawię, które, o ile nawet nie konkurują z samym malarstwem, to oferują odmienne od jemu właściwych efekty wizualnego oddziaływania. Okazuje się jednak, że współczesny, szeroko pojmowany obraz może przyjmować dziś także postacie hybrydyczne i niejednoznaczne – co zachęca nas do odrzucenia przekonania, że jego najwłaściwszą przestrzenią kreacji jest obszar czystego pod względem dyscyplinarnym malarstwa. Współczesne, szeroko pojmowane obrazy, silnie zróżnicowane pod względem medialnym i stylistycznym, mogą skutecznie „wchłaniać w siebie” zarówno tradycyjne, jak i niekonwencjonalne, w tym w pewnych przypadkach inspirowane także dziedzictwem XX-wiecznych awangard, rozstrzygnięcia koncepcyjne i formalne. Mogą też z powodzeniem stawać się rezultatem autorskich preferencji artystycznych oraz przekazywać bardzo różnorodne treści i emocje, zapraszając tym samym swych odbiorców do wielu interpretacji, rozważań czy indywidualnych przeżyć. Wszystko to prowadzić może do przekonania, że bardzo kuszące mogą wydawać się próby konstruktywnych konfrontacji różnych, szeroko pojmowanych współczesnych obrazów – próby mające na celu wykreowanie pomiędzy nimi przestrzeni dialogu, ale być może także pewnych pozytywnie rozumianych napięć polemicznych. Tego

rodzaju zamiar stał się istotnym „tworzywem koncepcyjnym” międzynarodowego projektu artystyczno-badawczego pt. „OBLICZA OBRAZU”. Projekt ten został zainaugurowany wystawą zorganizowaną w Galerii Půda* w Cieszynie Czeskim wczesną jesienią 2022 roku. Kolejną zagraniczną wystawą projektu była ekspozycja zrealizowana w Projektraum art.endart** w Berlinie pod koniec listopada 2022 roku; natomiast jego trzecią odsłoną – w otwarty sposób podsumowującą wspomniane przedsięwzięcie – była wystawa zaaranżowana w Miejskich Galeriach UAP (w Galerii Duża Scena UAP) w Poznaniu w styczniu 2023 roku. Należy podkreślić, że do udziału w projekcie zaproszeni zostali artyści i artystki z Polski, Czech i Włoch, reprezentujący różne pokolenia oraz pracujący w obrębie zauważalnie odmiennych dyscyplin twórczych współczesnych sztuk wizualnych – co również istotnie wpływało na jego specyfikę i charakter.

Przechodząc jednak do samych dzieł zaprezentowanych w ramach projektu „OBLICZA OBRAZU”, warto zaznaczyć, że istotnym akcentem na wszystkich trzech wystawach tegoż projektu stawał się hiperrealistyczny, ale również i zauważalnie tradycyjny, perfekcyjny, kameralny malarski pejzaż górski z 2006 roku pt. „Nuvolau” autorstwa ANDREI VETTORIEGO (włoskiego artysty związanego z parmeńskim środowiskiem twórczym) – wskazując na ciągle, potencjalnie fascynującą możliwość takiego właśnie sposobu kreowania współczesnego, pikturalnego przedstawienia. Z dziełem tym nawiązywały dialog bądź dyskretną, stylistyczną polemikę inne prace malarskie prezentowane w ramach projektu – np. antyiluzjonistycznie, aluzyjnie sugerujące motywy pejzażowe, kameralne akwarelowe kompozycje pędzla ANNY BOCHENEK i HANNY MARII OGRABISZ-KRAWIEC. Zaskakującą abstrakcyjnością – co ciekawe, budzącą także pewne dalekie skojarzenia z potencjalnie znanymi odbiorcom motywami czy elementami wizualnymi – intrygowały też obrazy SEBASTIANA KRZYWAKA i MILANA CIESLARA. Pierwszy ze wspomnianych artystów, w ramach wydawałoby się niemalże całkowicie abstrakcyjnych dzieł malarskich (inspirowanych również dostępną nam rzeczywistością wirtualną), eksponował elementy kojarzące się z białymi rozbłyskami światła lub spienioną pianą wodną; drugi z wymienionych powyżej twórców w strukturalistycznych kameralnych kompozycjach pikturalnych prezentował z kolei

formy przypominające widoki powierzchni bezludnych, nieznanych nam planet lub trudnych do identyfikacji wielokomórkowych tworów organicznych. Innego rodzaju gra artystyczna prowokowana była natomiast w obrazach MARINY BURANI – parmeńskiej malarki, od lat zauważalnie zafascynowanej dziedzictwem surrealizmu i malarstwa metafizycznego. Artystka ta śmiało konfrontuje w swej sztuce realne i abstrakcyjne motywy obrazowe, ale również imaginacyjnie i zaskakująco zestawia ze sobą wybrane elementy figuratywne lub ich fragmenty w celu kreowania silnego napięcia emocjonalnego i wieloznacznej wymowy treściowej proponowanych przez siebie dzieł. Należy pamiętać, że od wielu lat we współczesnych poszukiwaniach artystycznych zauważalne są także inwencje konfrontowania rozmaitych elementów przedmiotowych z malarskim obrazem. Prace reprezentujące tego typu tropy, to między innymi wybrane, eksponowane na wystawach projektu „OBLICZA OBRAZU”, nietypowe combine painting autorstwa RAFAŁA BOETTNERA-ŁUBOWSKIEGO, w których autor na kameralne quasi-muzealne pejzaże, udające artefakty z przełomu XIX i XX wieku, nakładał obce wobec nich, niewielkie „przedmioty znalezione”, np. odnajdywane w kolekcjach rodzinnych pamiątek. Relację „obraz–przedmiot” – w, można by rzec, ekstremalnej postaci – zaakcentowała z kolei, na trzeciej wystawie omawianego tu projektu, LUCYNA PACH w dziele zatytułowanym „Tondo”, w którym na zafoliowane jeszcze, gotowe, kwadratowe, białe malarskie podobrazie nałożyła w odpowiedni sposób okrągłe lustro w złotej ramie, odgrywające w tym przypadku rolę specyficznego „obrazo-zwierciadła” odbijającego w swej powierzchni fragmenty rzeczywistości zewnętrznej. Kiedy mowa o odbiciach, warto również przywołać bardzo interesującą, niekonwencjonalną kameralną kompozycję autorstwa MAGDALENY PARNASOW-KUJAWY, z serii zatytułowanej przez autorkę nie inaczej, jak właśnie „Odbicia”. Praca ta, pokazana na trzeciej wystawie projektu „OBLICZA OBRAZU” – poprzez odpowiednie połączenie autorsko opracowanych wizualnie metalowych, niewielkich prostokątów z nowoczesną soczewką oraz opracowanie wspomnianego układu elementów w niewielką białą ramę – prowokowała bardzo intrygujące, niezwykle trudne do utrwalenia w dokumentacji fotograficznej, złudzenie optyczne pojawia się amorficznych, przejrzystych i efemerycznych zarazem form, objawiających się widzowi przed zaproponowanym przez artystkę, można by rzec, „abstrakcyjnym obrazem”. Opisana powyżej sytuacja zaskakiwała odbiorców, ale mogła ich również skłaniać do różnych reakcji i przemyśleń, także na temat potencjału szeroko pojmowanych współczesnych obrazów.

Warto zauważyć, że na wystawach projektu „OBLICZA OBRAZU” silnie zaznaczały swoją obecność różnorodne prace, w których wykorzystane zostały możliwości współczesnej fotografii digitalnej. Do dzieł tych należały między innymi prace ANDRZEJA BANACHOWICZA. Artysta ten – na trwale zapisany w historii tkaniny unikatowej w Polsce – ma w swoim bogatym dorobku wiele znakomitych kompozycji tkaninowych, których fragmenty (odpowiednio przez tego twórcę fotografowane i przetwarzane cyfrowo) stawały się od 2015 roku (jako trafnie dobrane wizualne autocytaty)

* Galerie Půda w Cieszynie Czeskim powstała na początku lat osiemdziesiątych XX wieku. W ciągu wielu lat jej działania prezentowano w niej między innymi eksperymentalne (w tym konceptualne i neo-konceptualne) prace artystów polskich i czeskich.

** Projektraum art.endart w Berlinie działa od 2012 roku i jest częścią sieci tego typu placówek o nazwie koloniewedding (prezentujących przede wszystkim międzynarodowe projekty artystyczne).

Międzynarodowy projekt **OBLICZA OBRAZU**, realizowany we współpracy z polskimi i z zagranicznymi twórcami i twórczyniami, miał na celu ukazanie medialnej i stylistycznej różnorodności szeroko pojmowanych współczesnych obrazowych utworów wizualnych. Wskazywał na ciągłą potrzebę redefinicji pojmowania obrazu oraz przewartościowywania takich sposobów jego rozumienia, które odnoszą się przede wszystkim do tradycyjnego przedstawienia malarskiego.

motywami jego cyfrowych, drukowanych na metalu obrazów – obrazów sugestywnych pod względem treściowym, świetlistych niczym średniowieczne ikony oraz nieco „nie-materialnych”, pomimo tego, że są one przecież fizycznie istniejącymi, a nie wirtualnymi „bytami”. Prace te stawały się cennymi artefaktami na wszystkich wystawach z serii „OBLICZA OBRAZU”, nawiązując istotne relacje z innymi prezentowanymi na nich propozycjami twórczymi, np. z podobnymi pod względem technicznym, lecz zdecydowanie odmiennymi, jeśli chodzi o genezę i wymowę treściową, drukowanymi na metalu fotografiami z serii „Grenlandzki mikrokosmos” autorstwa SONII RAMMER – polskiej artystki, podróżniczki i psycholożki, która z podróżowania uczyniła najistotniejsze tworzywo tworzonej przez siebie sztuki. We wspomnianej powyżej serii prac Sonia Rammer starała się utrwalić na metalowych, srebrzysto-szarych płytach, zapisane w cyfrowych zdjęciach wizerunki delikatnej grenlandzkiej roślinności, co ukazywało wycinek tajemniczego, nie do końca znanego nam, nieludzkiego świata.

W bardzo indywidualny i inspirujący zarazem sposób do potencjału fotografii odnosi się również w wybranych przejawach własnej twórczości artystka sztuk wizualnych związana z poznańskim i leszczyńskim środowiskiem twórczym – JOANNA IMIELSKA – w efekcie finalnym kreując także bardzo interesujące artystyczne redefinicje powszechnie znanego nam pojmowania obrazu. W pracach z 2022 roku – zatytułowanych „Skamieniałości strukturalne”, pochodzących z większej serii pt. „Pamięć kamienia” – Imielska nanosiła miniaturowe fotografie fosyliów sprzed milionów lat (odkrytych wcześniej w czeskim mieście Trzyńcu) na półprzezroczystą, białą kalkę techniczną. Na tym jednak sprawa się nie kończyła, bowiem autorka z tak przygotowanego materiału budowała delikatnie, „reliefowo” anektujące przestrzeń układy, prezentujące sporą ilość kwadratowych, niewielkich pseudo-kopert, na wpół otwierających się i ukazujących widzowi określone, wspomniane powyżej, czarno-białe fotograficzne odwzorowania. Całość tak „skonstruowanych” kompozycji, oprawianych jak obrazy „za szkłem” – budziła skojarzenia z niekonwencjonalnymi quasi-reliefami, wykonanymi jednak z tworzyw niezwiązanych z tradycją klasycznej rzeźby. „Skamieniałości strukturalne” Joanny Imielskiej, pokazywane na berlińskiej i poznańskiej wystawie projektu „OBLICZA OBRAZU”, aluzyjnie przypominają nam również o tym, że relief i płaskorzeźba także mogą być traktowane jako specyficzne odmiany wizualnego obrazu – odmiany w ramach których mogą być z powodzeniem przeprowadzane cenne, współczesne artystyczne poszukiwania i eksperymenty. Dobitnie świadczy o tym również znakomita (zaprezentowana na poznańskiej wystawie projektu) praca pt. „System I/2022” autorstwa toruńskiej rzeźbiarki ALICJI MAJEWSKIEJ – praca, w której autorka dyskretnie zapraszała odbiorców do interakcji z zaproponowanym dziełem, spójnie łącząc w nim tradycyjne i niekonwencjonalne zarazem rozstrzygnięcia formalne i koncepcyjne.

Z całą pewnością na wszystkich wystawach projektu „OBLICZA OBRAZU” bardzo silnie i znacząco wyróżniały się prace czeskiej artystki neo-konceptualnej – DÁŠY LASOTOVEJ – związanej od wielu lat z ostrawskim środowiskiem twórczym. Jej kompozycje z serii „Wyszywanki” zostały stworzone przez autorkę na drodze wykorzystania wybranych reprodukcji znanych obrazów europejskich, wziętych ze starych niemieckojęzycznych ksiązek o sztuce, oraz odpowiedniej ich modyfikacji polegającej na nanoszeniu na powierzchnię tychże reprodukcji irracjonalnych w formie elementów własnoręcznie wyszywanych przez artystkę. Powstałe w ten sposób niekonwencjonalne układy wizualne są wieloznaczne i mogą przekazywać rozmaite treści. Kusząca staje się także ich interpretacja z perspektywy preferencji współczesnej sztuki feministycznej. Intrygujące jest również to, że pomimo tego, że Dáša Lasotová przynależy do starszej generacji twórców i twórczyń (rozpocząła swoją drogę artystyczną w latach siedemdziesiątych XX wieku) – to jej prace wydają się nie być skażone jednoznacznym „stygiem pokoleniowym”, lecz z łatwością podejmują one dialog i korespondencję z propozycjami twórczymi młodych artystek, np. z dziełami zaproszonych do polskiej edycji projektu „OBLICZA OBRAZU” niedawnych absolwentek Wydziału Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu – MAGDALENY POLAKOWSKIEJ i OLIIWII SZEPIETOWSKIEJ. Pierwsza z wymienionych powyżej artystek skoncentrowana jest w ostatnim czasie na tworzeniu interdyscyplinarnych prac, w których dochodzi do połączenia medium malarstwa i fotografii oraz reinterpretacji inspiracji bizantyjską i ruską ikoną – co między innymi staje się zauważalne w „Autoportrecie” autorki z 2022 roku, pokazanym na wystawie projektu „OBLICZA OBRAZU” w Galerii Duża Scena UAP w roku 2023. Z kolei Oliwia Szepietowska to twórczyni zafascynowana dziedzictwem surrealizmu i sztuką kobiet, która swoją własną sztukę sytuuje najczęściej w przestrzeni rozmaitych artystycznych inicjatyw intermedialnych, w których pierwszoplanowe miejsce zajmują indywidualne, autorskie odniesienia kulturowe do technik fotograficznych i filmowych. Fotografie Szepietowskiej emanują nadrealną, nieco oniryczną aurą, są symboliczne i wieloznaczne, choć nie narzucają odbiorcom jednoznacznych tropów interpretacji, co doskonale wyczuwa się na przykład w pracy zatytułowanej „Przesłuchanie”, także zaprezentowanej na wystawie projektu „OBLICZA OBRAZU” w Galerii Duża Scena UAP w 2023 roku.

Należy zdecydowanie podkreślić, że na wystawach projektu „OBLICZA OBRAZU” – np. w Cieszynie Czeskim i w Berlinie – swoistymi „zwornikami sklepienia” dotyczącymi kwestii merytoryczno-problemowych omawianego tu przedsięwzięcia były bardzo ciekawe filmowe prace ALEKSANDRA RADZISZEWSKIEGO – młodego artysty związanego z poznańskim środowiskiem twórczym i akademickim. I tak np. dwukanałowe wideo jego autorstwa, zatytułowane „Wiatr od morza”, eksponowało symultaniczność ruchomych, świetlistych, realistycznych obrazów, zarówno kolorowych, jak i czarno-białych, budując zarazem otwarte interpretacyjnie narracje dotyczące ważnych dla tego twórcy miejsc, wydarzeń czy sytuacji. Z kolei kameralna, krótka etiuda animacyjno-fil-

mowa pt. „Powrót mnicha” stała się dla Aleksandra Radziszewskiego polem podjęcia lapidarnego dialogu ze znanym XIX-wiecznym dziełem Caspara Davida Friedricha, co na wystawie berlińskiej nabierało dodatkowego jeszcze znaczenia i wymowy. Warto przypomnieć również, że Radziszewski, oprócz ciekawych prac filmowych, tworzy również przestrzenne obiekty, w których wykorzystuje zarówno rozmaite przedmioty, jak i odpowiednio dobrany materiał fotograficzny. Biorąc pod uwagę istotność medium filmu artystycznego w kontekście różnorodności i potencjału szeroko pojmowanych współczesnych obrazów, na poznańską wystawę projektu „OBLICZA OBRAZU” został zaproszony także uznany poznański artysta, który również w ostatnim czasie zajmuje się realizacją tego typu wypowiedzi twórczych. W tym przypadku chodzi o ZBIGNIEWA SZOTA, który z powodzeniem realizuje po-klatkowe filmy, dla których „tworzywem” stają się zdjęcia cyfrowe określonych, wykonanych przez tego twórcę widoków morskich pejzaży. Filmy te, celowo i bardzo trafnie zarazem „archaizowane” przez artystę, przedstawiają często miejsca nieistniejące już dziś w takiej postaci, w jakiej zostały pierwotnie utrwalone. Tym samym „konstruuja” one aluzyjną narrację o przemijaniu i zmianie, wpisanych w funkcjonowanie świata, w którym żyjemy oraz potwierdzają tym samym silny ogólny potencjał treściotwórczy obrazów filmowych i fotograficznych.

Obecnie współczesna różnorodność obrazu potencjalnie związana może być także z medium grafiki cyfrowej, które na wystawach „OBLICZA OBRAZU” reprezentowały z kolei wybrane prace Rafała Boettnera-Łubowskiego – twórcy, któremu nieobce jest między innymi parafrazowanie istniejących już dzieł sztuki oraz dialog z dziedzictwem tradycyjnego malarstwa europejskiego. Prace artysty zatytułowane „Zdarzenie luministyczne I/2022” i „Zdarzenie luministyczne II/2022” stanowiły daleko posunięte przetworzenia fragmentów dzieł: Lwa F. Lagorio oraz Ferdynanda Kellera, z wyraźnym zaakcentowaniem białych, silnych rozbłysków światła, zdecydowanie odmieniających charakter modyfikowanych pierwowzorów. Wydaje się, że kompozycje te, wydrukowane na papierze fotograficznym w kameralnej skali oraz odpowiednio oprawione, nawiązywały bardzo intrygujący dialog, np. z omawianymi już wcześniej obrazami Sebastiana Krzywaka, ale również z dziełami, w których obecne były motywy i rozstrzygnięcia wywodzące się z dziedzictwa dawnej sztuki. Rafał Boettner-Łubowski jest również autorem grafiki cyfrowej zatytułowanej „Zdarzenie po-luministyczne I/2022”, będącej autorską parafrazą wcześniej omawianej już pracy, przygotowanej do ekspozycji (jak zaznaczono to już powyżej) jako kameralna, odpowiednio oprawiona papierowa „odbitka fotograficzna”. „Zdarzenie po-luministyczne I/2022” miało jednak w zamierzeniu swego twórcy być prezentowane w zdecydowanie odmienny sposób – jako cyfrowa emisja obrazu na ekranie monitora, telewizora bądź ramki cyfrowej, co zostało przeprowadzone, między innymi, na pierwszej wystawie projektu „OBLICZA OBRAZU” w Galerii Půda w Cieszynie Czeskim. Taki sposób prezentacji wspomnianej pracy, w pewnym sensie ją „dematerializował”, ale również prowokował niekonwencjonalną i nieco niepokojącą obecność statycznego cyfrowego przedstawienia (konfrontującego

abstrakcyjne i realistyczne środki obrazowania), co budowało również relacje dialogiczne i polemiczne z innymi kompozycjami wizualnymi, eksponowanymi w ramach omawianego w niniejszym tekście artystycznego projektu.

Międzynarodowy projekt „OB LICZA OBRAZU”, realizowany we współpracy z polskimi i z zagranicznymi twórcami i twórczyniami, miał na celu ukazanie medialnej i stylistycznej różnorodności szeroko pojmowanych współczesnych obrazowych utworów wizualnych. Wskazywał na ciągłą potrzebę redefinicji pojmowania obrazu oraz przewartościowywania takich sposobów jego rozumienia, które odnoszą się przede wszystkim do tradycyjnego przedstawienia malarskiego. Nie dotyczył on także arbitralnie postawionej tezy związanej z rygorystycznie określonymi kwestiami tematycznymi czy treściowymi prezentowanych dzieł sztuki. Nie wynosił on również sztucznie na piedestał jakiegokolwiek doktryny ideologicznej lub światopoglądowej. Wręcz przeciwnie wskazywał raczej na potencjalną różnorodność treściową dzieł będących pluralistycznymi urzeczywistnieniami obecnych sposobów kreowania kompozycji obrazowych. Wystawy projektu, każdorazowo bardzo pieczołowicie aranżowane, celowo przyjmowały kameralną postać – między innymi po to, żeby w bardziej zauważalny sposób podkreślać relacje dialogiczne i polemiczne pomiędzy eksponowanymi na nich realizacjami wizualnymi. Realizacje te rozmaicie odnosiły się do tradycji, dziedzictwa XX-wiecznej awangardy czy też do najnowszych przewartościowań kulturowych. Co oczywiste, projekt „OB LICZA OBRAZU” nie miał ambicji totalnego wyczerpania badanej problematyki. Miał ją raczej „refleksyjnie sygnalizować”, z otwartą możliwością kontynuacji tego rodzaju eksploracji w przyszłości, także przez inne osoby i w zdecydowanie odmiennych kontekstach artystyczno-poznawczych. Tak pojmowana otwartość wspomnianego projektu oraz, w pewnym sensie, jego „potencjalność” może być też jego znaczącym atutem, bowiem, jak wiadomo, pewnych kwestii dotyczących przejawów współczesnych sztuk wizualnych nie da się w wielu przypadkach wyjaśnić w sposób ostateczny i do końca niepodważalny...

FACES OF IMAGE

RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI

Modern, broadly understood images, strongly differentiated in terms of media and style, can effectively “absorb” both traditional and unconventional, including in some cases also inspired by the heritage of the 20th-century avant-gardes, **conceptual and formal resolutions**.

In the past, there was often talk of the “death of painting” and prophecies of the exhaustion of the potential of the painted image, while photography and film were seen as media that could deal painting a final, “killing” blow. However, it turned out that the painted image has survived all avant-garde and neo-avant-garde, 20th-century trials and revolts, still providing artists today with many opportunities for valuable creative explorations. We know, nonetheless, that for quite a long time painting – although still “alive” – can no longer extend its “absolute” artistic hegemony in the world of contemporary art. For it is clear that photographic and film images have long represented a very strong potential, becoming the field of many extremely interesting creative explorations, while modern printing methods of digital photographic reproductions and transformations open up new spaces for contemporary artists to create representations that, even if they do not compete with painting itself, offer effects of visual impact that are substantially different. But it appears that the contemporary, broadly conceived image can also take on hybrid and ambiguous forms today – which encourages us to reject the notion that its most appropriate creative space is the area of a rigorously pure painting. Modern, broadly understood images, strongly differentiated in terms of media and style, can effectively “absorb” both traditional and unconventional, including in some cases also inspired by the heritage of the 20th-century avant-gardes, conceptual and formal resolutions. They can also successfully become the result of original artistic preferences and convey a wide variety of content and emotions, thus inviting their audience to a multitude of interpretations, reflections or individual impressions. All of this may lead to the conviction that it could seem very tempting to try to constructively confront different, broadly conceived contemporary paintings – attempts aimed at creating a space of dialogue between them, but perhaps also some positively understood polemical tensions. This kind of intention became an important “conceptual material” for an international art and research project titled “FACES OF IMAGE”. The project was inaugurated with an exhibition held at the Galerie Půda* in Český Těšín in the early

autumn of 2022. The next foreign exhibition of the project was held at the Projektraum art.endart** in Berlin at the end of November 2022; while its third exhibition – openly summarising the aforementioned project – was arranged at the Municipal Galleries of the UAP (at the Duża Scena UAP Gallery) in Poznań in January 2023. It should be noted that artists from Poland, the Czech Republic and Italy were invited to participate in the project, representing different generations and working within noticeably different creative disciplines of contemporary visual arts – which also significantly influenced the specificity and character of the project.

On the question of the pieces of art included in the “FACES OF IMAGE” project, it is worth highlighting that a substantial accent at all three of the exhibitions was the hyperrealistic, but also strikingly traditional, perfect, intimate painting of a mountain landscape from 2006 titled *Nuvolau* by ANDREA VETTORI (Italian artist associated with the Parma creative community) – pointing to the still potentially fascinating possibility of just such a way of creating contemporary pictorial representation. Other paintings presented as part of the project – for example, ANNA BOCHENEK’s and HANNA MARIA OGRABISZ-KRAWIEC’s intimate watercolour compositions, which are anti-illusionist and allusively suggestive of landscape motifs – established a dialogue or a discreet, stylistic polemic with the aforementioned piece of art. The paintings of SEBASTIAN KRZYWAK and MILAN CIESLAR were also intriguing in their surprising abstractness – interestingly, the abstractness evoking also some distant associations with motifs or visual elements potentially familiar to the audience. The former artist, in seemingly almost entirely abstract paintings (also inspired by the virtual reality available to us), exposed elements associated with white flashes of light or foaming water; the latter, in his structuralist intimate pictorial compositions, presented forms reminiscent of views of the surface of uninhabited, unknown planets or difficult-to-identify multicellular organic formations. However, a different kind of artistic play was provoked in the paintings of MARINA BURANI, a Parma-based painter who has been noticeably fascinated by the legacy of surrealism and metaphysical painting for years. The artist is not afraid to confront real and abstract painting motives in her art, but also imaginatively and surprisingly juxtaposes particular figurative elements or their parts with the aim to create a strong emotional tension and multi-surfaced content statements in her works.

* Galerie Půda in Český Těšín was established in the early 1980s. During the many years of its operation, it has presented, among other pieces, experimental (including conceptual and neo-conceptual) works by Polish and Czech artists.

** Projektraum art.endart in Berlin has been operating since 2012 and is part of a network of such establishments called koloniewedding (presenting mainly international art projects).

One should bear in mind that, for many years now, the invention of confronting various object elements with a painterly image has also been noticeable in contemporary artistic explorations. Works representing this type of trope include a selection of non-typical combine paintings by RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI, displayed at the “FACES OF IMAGE” project exhibitions, in which the author superimposed small, foreign “found objects”, such as those found in collections of family heirlooms, on intimate quasi-museum landscapes, which pretended to be artefacts from the turn of the 19th and 20th centuries. The “image-object” relation – in an extreme form, so to say – was accentuated, at the third exhibition of the project discussed here, by LUCYNA PACH in an artwork titled *Tondo*. Onto the still-foiled, ready-made, square, white painting canvas, the artist applied a round mirror in a gold frame, which in this case plays the role of a specific “image-mirror” that reflects fragments of external reality in its surface. While on the subject of reflections, it is also worth recalling a very interesting, unconventional chamber composition by MAGDALENA PARNASOW-KUJAWA, from a series titled *Odbicia* [Reflections]. This artwork, presented at the third exhibition of the “FACES OF IMAGE” project – by appropriately combining the author’s visually developed small metal rectangles with a modern lens and framing the aforementioned arrangement of elements in a small white frame – provoked a very intriguing, extremely difficult to capture in photographic documentation, optical illusion of amorphous, transparent and at the same time ephemeral forms appearing to the viewer in front of the artist’s proposed, one might say, “abstract image”. The situation described above surprised audiences, and may also have prompted them to react in different ways and reflect on different matters, including on the potential of contemporary images in the broadest sense.

It is noteworthy that the exhibitions of the “FACES OF IMAGE” project were strongly marked by a variety of works that made use of the possibilities of contemporary digital photography. Among these works were those by ANDRZEJ BANACHOWICZ. This artist – who is permanently inscribed in the history of unique textiles in Poland – has in his rich oeuvre many excellent textile compositions, fragments of which (appropriately photographed and digitally processed by the artist) have since 2015 become (as aptly chosen visual self-quotations) the motifs of his digital images printed on metal – images that are suggestive in terms of content, as luminous as medieval icons and somewhat “immaterial”, despite the fact that they are physical rather than virtual “entities”. These works became valuable artefacts at all the exhibitions in the “FACES OF IMAGE” series, establishing important relationships with other creative proposals presented there, such as the technically similar, but definitely different in terms of genesis and content, photographs printed on metal from the *Grenlandzki mikrokosmos* [Greenlandic microcosm] series by SONIA RAMMER, a Polish artist, traveller and psychologist, who turned travelling into the most important material for her art. In the aforementioned series of works, Sonia Rammer attempted to capture images of the delicate Greenlandic vegetation on metal, silvery-grey plates, recorded in digital photographs, which revealed a fragment of the mysterious, undiscovered, inhuman world.

The international project **FACES OF IMAGE**, carried out in collaboration with Polish and foreign artists, aimed to show the media and stylistic diversity of broadly conceived contemporary pictorial visual works. It pointed to the constant need to redefine the understanding of the image and to re-evaluate those ways of understanding it that relate primarily to the traditional representation of painting.

JOANNA IMIELSKA, a visual artist associated with the creative circles of Poznań and Leszno, also refers to the potential of photography in a very individual and inspiring way in selected manifestations of her own work, ultimately creating very interesting artistic redefinitions of the commonly known understanding of a painting. In the artworks from 2022 – titled *Skamieniałości strukturalne* [Structural Fossils] from larger series *Pamięć kamienia* [Memory of Stone] – Imielska applied miniature photographs of fossils from millions of years ago (previously discovered in the Czech town of Třinec) to semi-transparent white tracing paper. But, this was not the end of the process, as the author used that prepared material to create arrangements that delicately, “relief-like” annexed the space, presenting a large number of square, small pseudo-envelopes, half-opening and showing the viewer the black-and-white photographic renderings mentioned above. The entirety of such “constructed” compositions, framed as paintings “behind glass”, evoked associations with unconventional quasi-reliefs, made, however, from materials unrelated to the tradition of classical sculpture. *Skamieniałości strukturalne* by Joanna Imielska, presented at the Berlin and Poznań exhibitions of the “FACES OF IMAGE” project, also allusively remind us that reliefs can be treated as specific varieties of visual image as well – varieties within which valuable, contemporary research and experimentation can be successfully carried out. This thesis is also clearly evidenced by the extraordinary (displayed at the Poznań exhibition of the project) artwork titled *System I/2022* by a Toruń-based artist ALICJA MAJEWSKA – the artwork in which the author discreetly invited the audience to interact with the said piece, cohesively combining both traditional and unconventional formal and conceptual solutions. Certainly, the works of the Czech neo-conceptual artist DÁŠA LASOTOVA, who has been associated with the Ostrava creative community for many years, stood out very strongly and significantly at all the exhibitions of the “FACES OF IMAGE” project. Her compositions from the *Wyszywanki* [Embroideries] series were created by the author by using selected reproductions of well-known European paintings taken from old German art books, and modifying them accordingly by applying irrational elements to the surface of these reproductions in the form of the artist’s own embroideries. The unconventional visual arrangements created in this way are ambiguous and can convey a variety of messages. It also offers a tempting interpretation from the perspective of contemporary feminist art preferences. Intriguingly, in spite of the fact that Dáša Lasotová belongs to an older generation of artists (she began her artistic path in the 1970s), her works do not seem to be tainted by an unambiguous “generational stigma”, but they easily enter into a dialogue and correspondence with the creative proposals of young artists, such as MAGDALENA POLAKOWSKA and OLIWIA SZEPIETOWSKA – invited to the Polish edition of the “FACES OF IMAGE” project recent graduates of the Faculty of Art Education and Curatorial Studies at the University of the Arts Poznań. The former of the mentioned artists has recently focused on creating interdisciplinary works that combine the mediums of painting and photography and reinterpret the inspiration of Byzantine and Russian icons – which, among other aspects, becomes noticeable in the author’s *Autoportret* [Self-portrait] from 2022, presented at the exhibition of the “FACES OF IMAGE” project at the Duża Scena UAP Gallery in 2023. Oliwia

Szepietowska, on the other hand, is an artist fascinated by the heritage of surrealism and women's art, who usually positions her own art in the space of various artistic inter-media initiatives, in which individual, authorial cultural references to photographic and film techniques take centre stage. Szepietowska's photographs emanate a surreal, slightly oneiric aura; they are symbolic and ambiguous, although they do not impose any clear-cut interpretative clues on the viewer, which can be perfectly felt, for example, in the piece titled *Przesłuchanie* [Interrogation], also presented at the exhibition of the "FACES OF IMAGE" project at the Duża Scena UAP Gallery in 2023.

It should definitely be emphasised that at the exhibitions of the "FACES OF IMAGE" project – e.g. in Český Těšín and in Berlin – the peculiar "keystones of the vault" concerning the substantive and problematic issues discussed in the project were the very interesting film works of ALEKSANDER RADZISZEWSKI – a young artist associated with the creative and academic community of Poznań. Thus, for example, his two-channel video titled *Wiatr od morza* [Wind from the sea] exposed the simultaneity of moving, luminous, realistic images, both in colour and black and white, while at the same time building open interpretative narratives about places, events or situations important to this artist. In turn, an intimate, short animation-film *étude* titled *Powrót mnicha* [Return of the monk] became a potent field for the author to undertake a terse dialogue with a famous 19th-century work by Caspar David Friedrich, which took on even more meaning and significance at the Berlin exhibition. Moreover, one should remember that Radziszewski, in addition to interesting film works, also creates spatial objects in which he makes use of both various items and appropriately selected photographic material. Taking into consideration the salience of the art film medium in the context of variety and potential of the widely understood contemporary images, another artist from Poznań, who has also recently been pursuing this type of creative expression, was invited for the Poznań exhibition of the "FACES OF IMAGE" project. In this case, it is ZBIGNIEW SZOT, who successfully creates time-lapse films, for which the "material" are digital photographs of particular views of seascapes taken by the author. These films, purposefully and at the same time very aptly "archaised" by the artist, often depict places that no longer exist today in the form in which they were originally recorded. In this way, they "construct" an allusive narrative about the evanescence and change inherent in the functioning of the world in which we live and thus confirm the strong overall content-creating potential of film and photographic images.

At present, the contemporary diversity of the image can also potentially be linked to the medium of digital graphics, which in turn was represented at the "FACES OF IMAGE" exhibitions through selected works by Rafał Boettner-Łubowski, an artist who is familiar with, among other matters, paraphrasing existing works of art and entering into a dialogue with the heritage of traditional European painting. The artist's works titled *Zdarzenie luministyczne I/2022* [Luministic Event I–2022] and *Zdarzenie lumi-*

nistyczne II / 2022 [Luministic Event II–2022] were far-reaching transformations of fragments of works by Lev F. Lagorio and Ferdinand Keller, with a clear emphasis on white, strong flashes of light, decisively changing the character of the modified originals. These compositions, printed on photographic paper on a small scale and appropriately framed, seem to have entered into a very intriguing dialogue with, for example, the paintings of Sebastian Krzywak discussed earlier, but also with works in which motifs and solutions derived from the heritage of old art were present. Rafał Boettner-Łubowski is also the author of a digital print titled *Zdarzenie po-luministyczne I/2022* [Post-luministic Event I/2022], which is the artist's paraphrase of the previously discussed work, prepared for display (as noted above) as a small, properly framed paper "photographic print". However, *Zdarzenie po-luministyczne I/2022* was intended by its creator to be presented in a decidedly different form – as a digital projection of an image on a monitor, television screen or digital frame, which, among others, was carried out at the first exhibition of the "FACES OF IMAGE" project at the Galerie Půda in Český Těšín. This way of presenting the aforementioned work, in a sense "dematerialised" it, and provoked the unconventional and somewhat disturbing presence of a static digital representation (confronting abstract and realistic means of imagery), which also built relationships based on dialogue and polemic with other visual compositions exhibited within the artistic project discussed in this text.

The international project "FACES OF IMAGE", carried out in collaboration with Polish and foreign artists, aimed to show the media and stylistic diversity of broadly conceived contemporary pictorial visual works. It pointed to the constant need to redefine the understanding of the image and to re-evaluate those ways of understanding it that relate primarily to the traditional representation of painting. The project was not concerned with an arbitrary thesis related to rigorously defined thematic or content issues of the artworks presented. Furthermore, it did not artificially put any ideological or philosophical doctrine on a pedestal. Quite the contrary, it rather pointed to the potential content diversity of works that are pluralistic realisations of the current ways of creating pictorial compositions. The project's exhibitions, each meticulously arranged, deliberately took on an intimate character – not least in order to more visibly emphasise the relationships based on dialogue and polemics between the visual artworks on display. These pieces, in various ways, referred to tradition, the heritage of the 20th-century avant-garde or the most recent cultural revaluations. Needless to say, the "FACES OF IMAGE" project did not strive to completely exhaust the explored issues. Rather, it was intended to "reflexively signal" it, with an open possibility of continuing this kind of exploration in the future, including other people and in decidedly different artistic and cognitive contexts. Such an understanding of the openness of the discussed project and, in a certain sense, its "potentiality", may also be its significant asset, for, as is well known, certain questions concerning the manifestations of contemporary visual arts cannot in many cases be explained in a definitive and fully indisputable way...

Uczestnicy i uczestniczki projektu

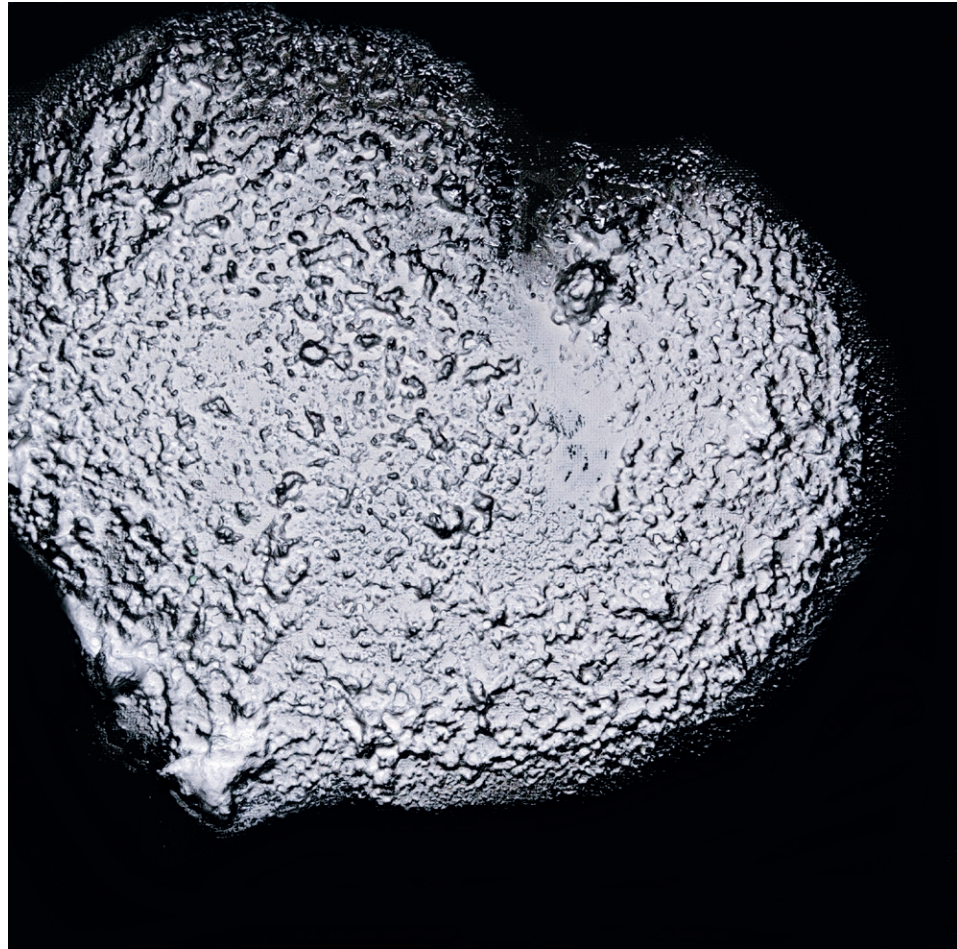
Participants of the project

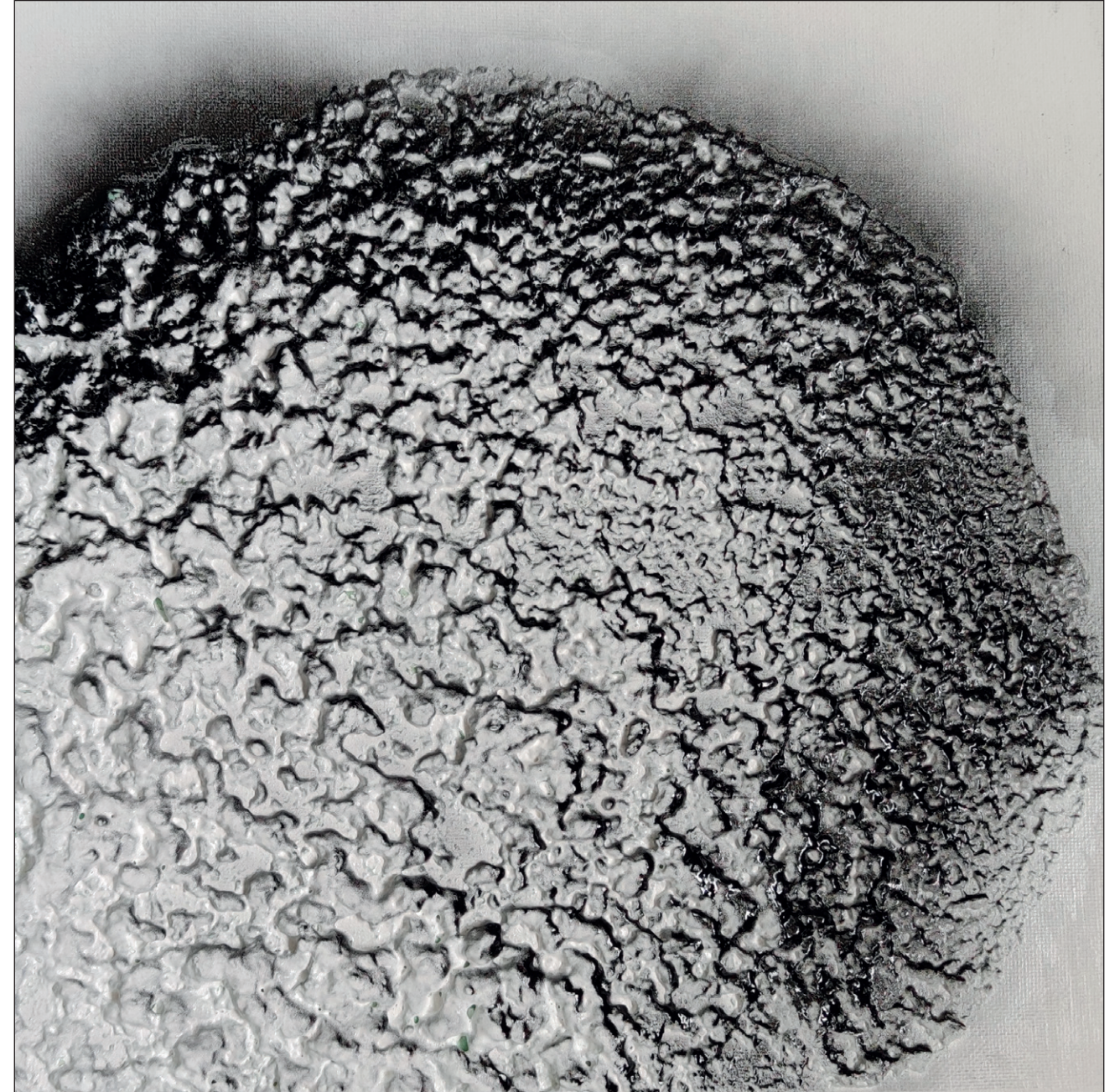
Andrzej Banachowicz
Anna Bochenek
Rafał Boettner-Łubowski
Marina Burani
Milan Cieslar
Joanna Imielska
Sebastian Krzywak
Dáša Lasotová
Alicja Majewska
Hanna Maria Ograbisz-Krawiec
Lucyna Pach
Magdalena Parnasow-Kujawa
Magdalena Polakowska
Aleksander Radziszewski
Sonia Rammer
Oliwia Szepietowska
Zbigniew Szot
Andrea Vettori

Andrea Vettori, Nuvolau
olej na desce / oil on panel, 47x36 cm, 2006
(fot. Rafal Boettner-Lubowski)

Milan Cieslar, Struktura II / Structure II
akryl / acrylic, 30x30 cm, 2021
(fot. Archiwum Artysty)

Milan Cieslar, Struktura I / Structure I
akryl / acrylic, 30x30 cm, 2021
(fot. Archiwum Artysty)

Rafał Boettner-Łubowski, Zdarzenie po-luministyczne I-2022 / Post-luministic Event I / 2022
 grafika cyfrowa emitowana przez ekran monitora lub telewizora / digital artwork, 2022
 (fot. Rafał Boettner-Łubowski)

Rafał Boettner-Łubowski, Zdarzenie luministyczne I-2022 / Luministic Event I-2022
 grafika cyfrowa / digital artwork, 18x18 cm, wymiary w ramie 50x50 cm, 2022
 (fot. Rafał Boettner-Łubowski)

Rafał Boettner-Łubowski, Zdarzenie luministyczne II-2022 / Luministic Event II-2022
 grafika cyfrowa / digital artwork, 18x18 cm, wymiary w ramie 50x50 cm, 2022
 (fot. R. Boettner-Łubowski)

Rafał Boettner-Łubowski, Elementy antytetyczne / Antithetical elements
akryl na płycie w ramie, element tekstowy, balsa, czarny ekran ekspozycyjny, 55x55 cm, 2022
(fot. Rafał Boettner-Łubowski)

Rafał Boettner-Łubowski, Hommage aux ready-mades I
przedmioty znalezione, akryl na płycie / found objects, oil on panel, 35x20 cm, 2015
(fot. Rafał Boettner-Łubowski)

Sebastian Krzywak, Bez tytułu II / Untitled II
 technika własna, płótno / own technique, canvas, 20x 30 cm, 2018
 (fot. Archiwum Artysty)

Sebastian Krzywak, Bez tytułu I / Untitled I
 technika własna, płótno / own technique, canvas, 100x 100 cm, 2018
 (fot. R. Boettner-Lubowski)

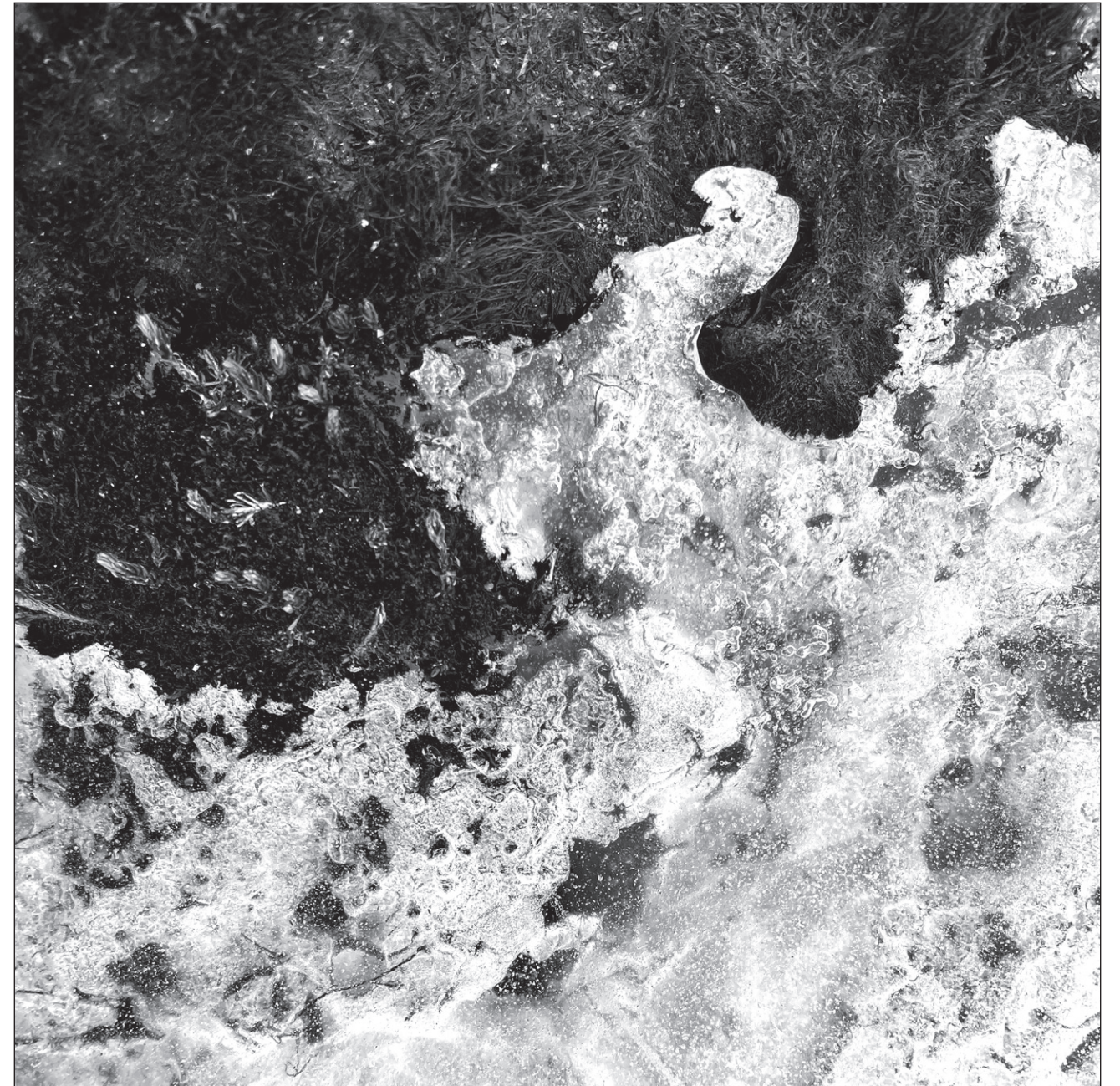

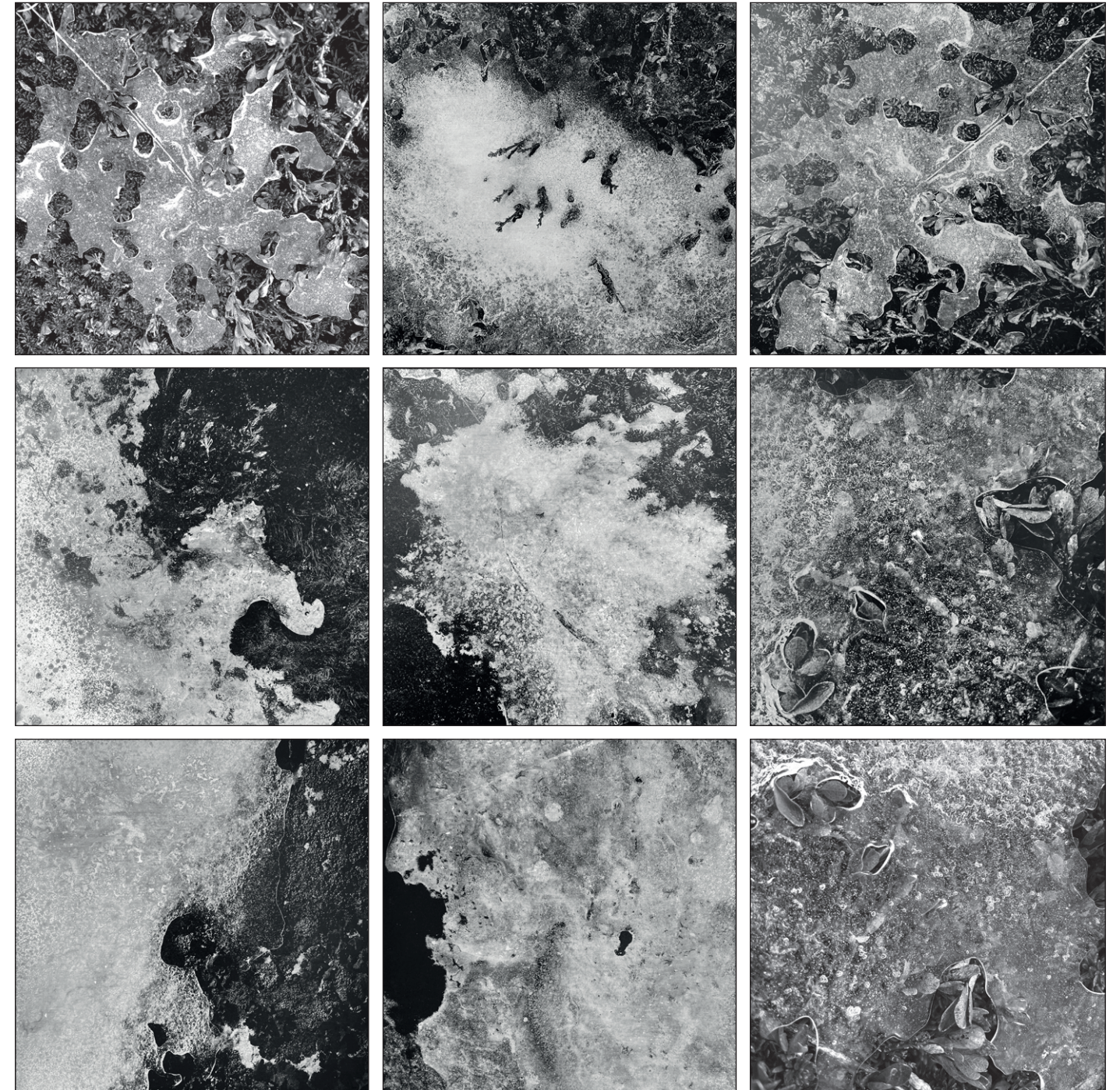
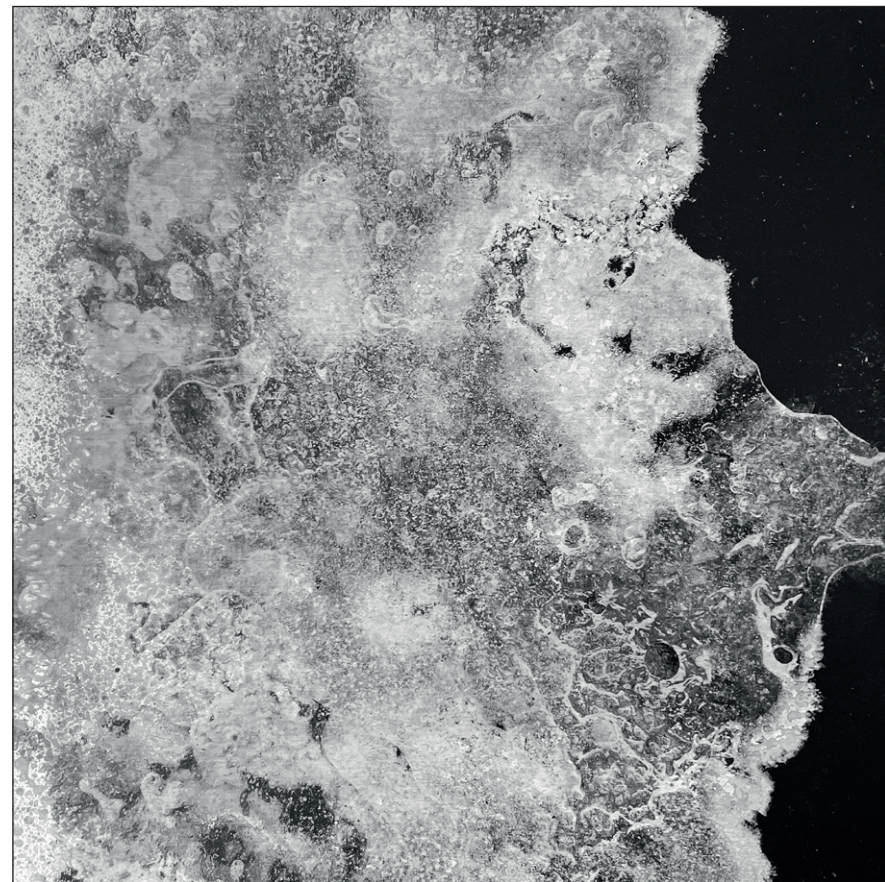
Marina Burani, Nyx
olej na desce / oil on panel, 80x80 cm, 2016
(fot. R. Boettner-Lubowski)

Marina Burani, *Hommage à Piero della Francesca*
olej na desce / oil on panel, 30x40 cm, 2019
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

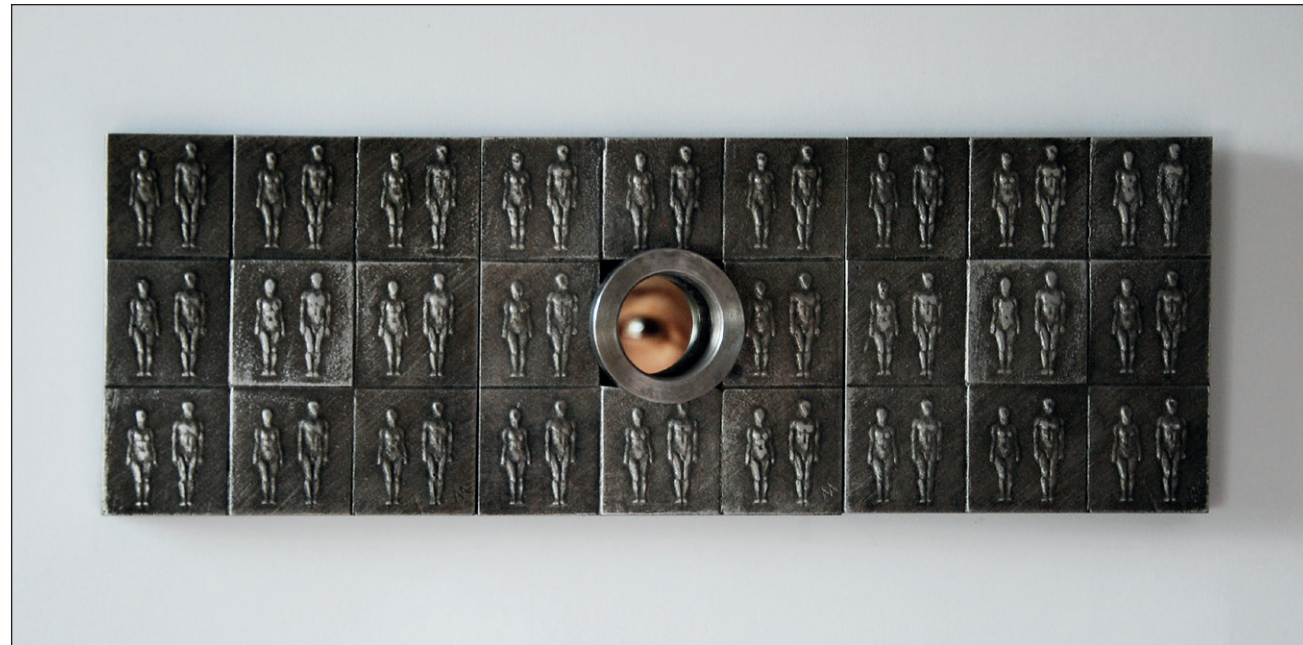

Sonia Rammer, Grenlandzki mikrokosmos 4 / Greenlandic microcosm 4
fotografia, druk na metalu / photo, print on metal, 30x30 cm, 2022
(fot. Sonia Rammer)

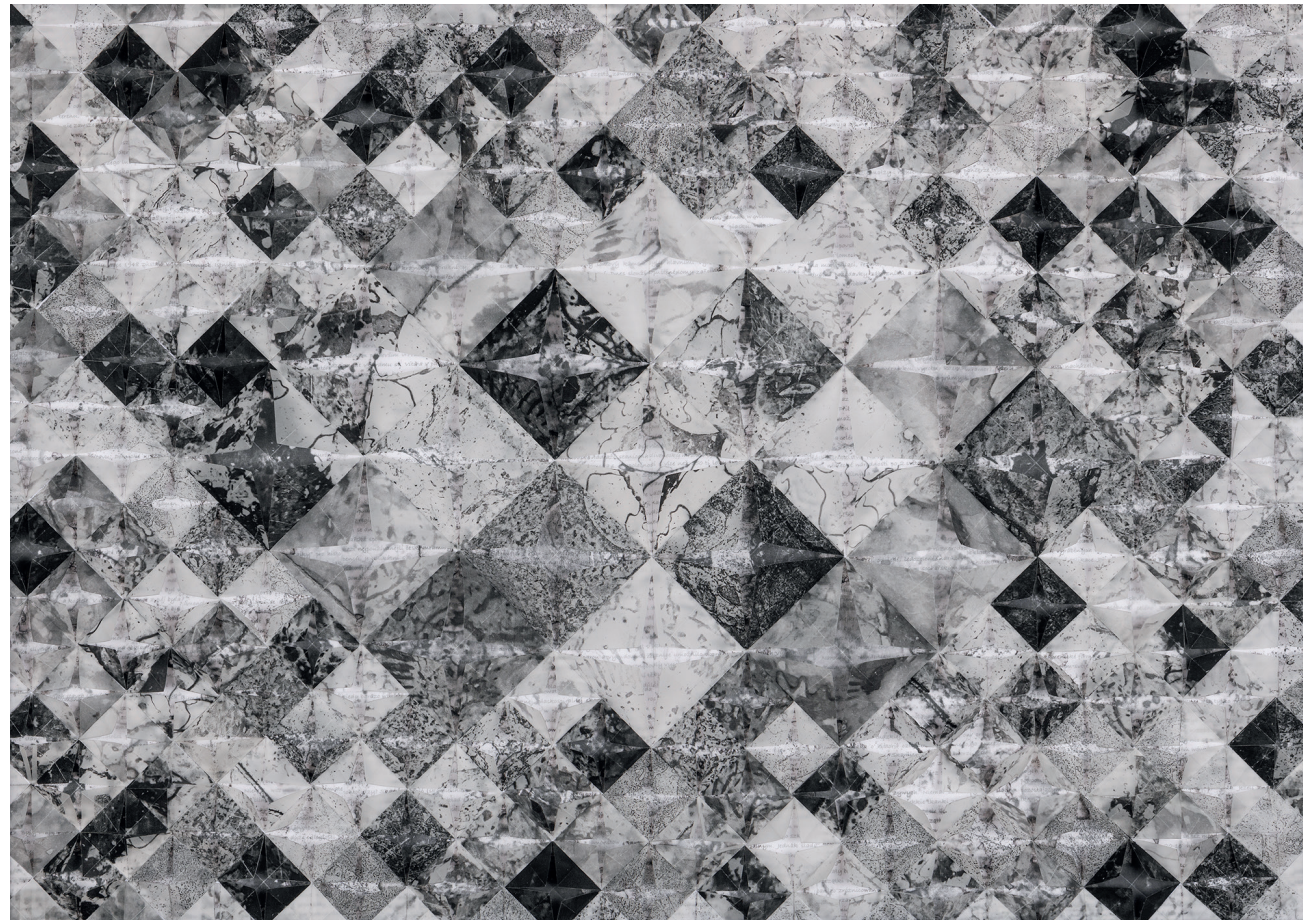

Sonia Rammer, z serii Grenlandzki mikrokosmos / Greenlandic microcos
 fotografia druk na metalu / photo, print on metal, 30x30 cm, 2022
 (fot. Sania Rammer)

Alicja Majewska, System 1-2022

stal, aluminium, lustro / steel, aluminum, mirror, 36,5x12x3 cm, 2022
 (fot. A. Majewska - na górze; Jadwiga Subczyńska - kolejna strona)

Joanna Imielska, Skamieniałości strukturalne 2 / Structural Fossils 2
z serii Pamięć kamienia / Memory of Stone
 fotografia, kalka, papier / photo, carbon paper, paper, 49x69 cm, 2022
 (fot. Szymon Kałmuczak)

Joanna Imielska, Skamieniałości strukturalne 4 / Structural Fossils 4
z serii Pamięć kamienia / Memory of Stone
 fotografia, kalka, papier / photo, carbon paper, paper, 49x69 cm, 2022
 (fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Aleksander Radziszewski, Powrót mnicha / Return of the monk
kadr z filmu / film still, 2022
(fot. J. Subczyńska)

Aleksander Radziszewski, Wiatr od morza / Wind from the sea
kadry z filmu / film stills, 2022
(fot. Aleksander Radziszewski)

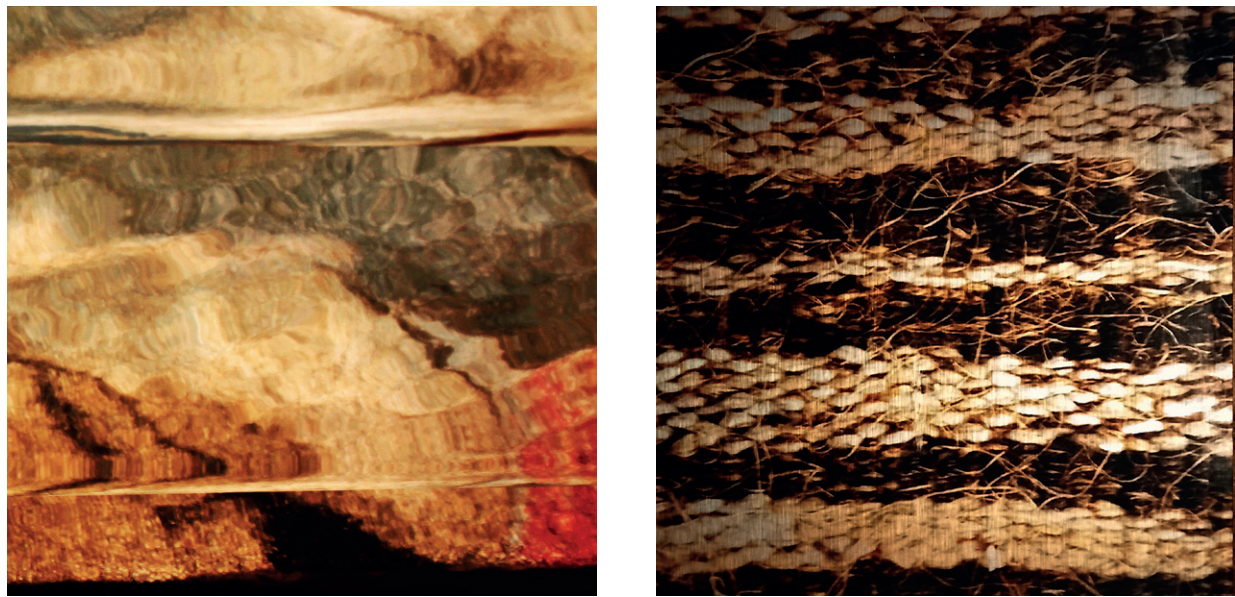

Andrzej Banachowicz, Veritatis splendor
 druk na aluminium (dibond) / print on aluminum, 2 razy 60x60 cm, 2022
 (fot. Rafał Boettner-Lubowski)

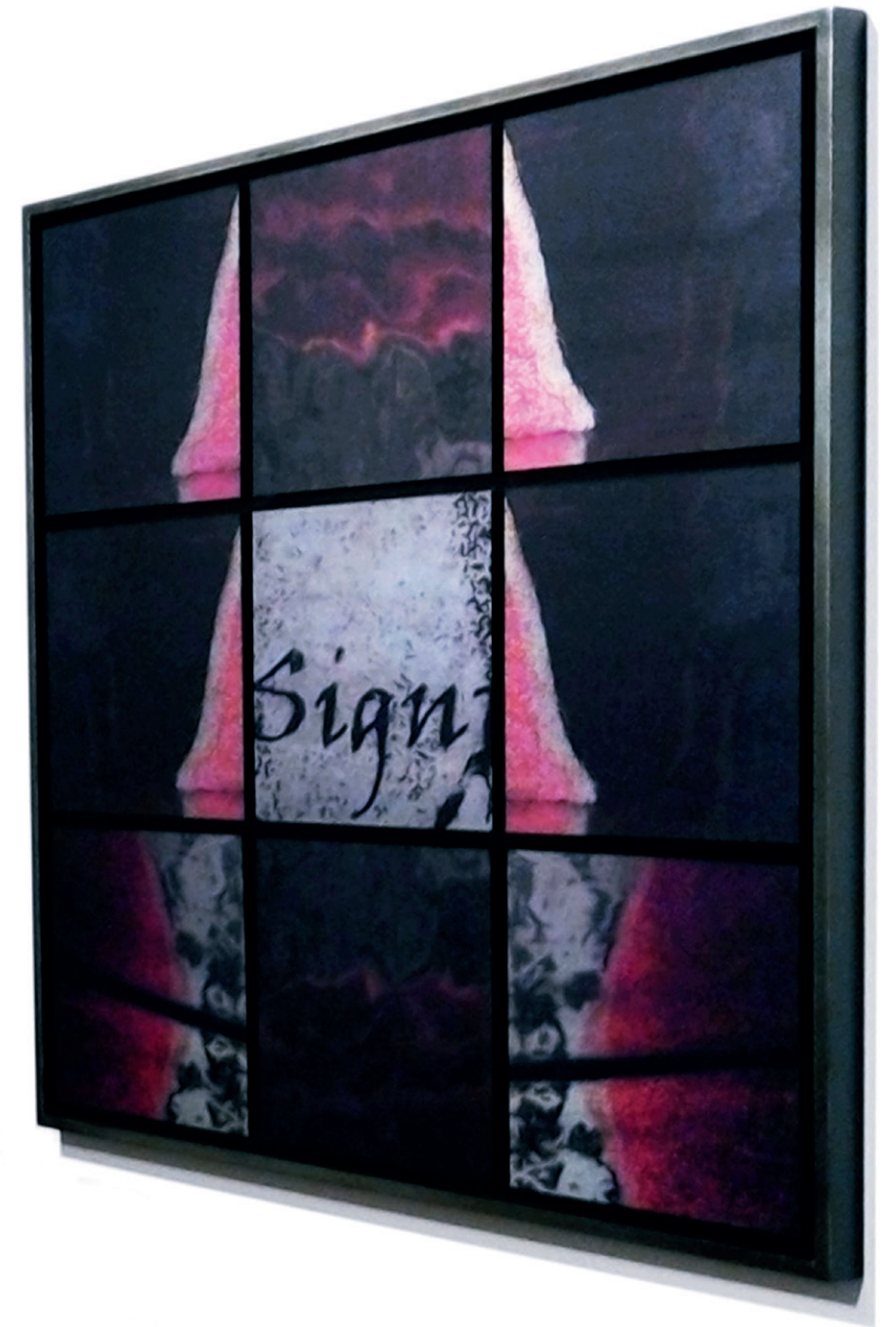

Andrzej Banachowicz, z serii Moenibus
 druk na aluminium (dibond) / print on aluminum, 100x100 cm, 2015
 (fot. Jadwiga Subczyńska)

Andrzej Banachowicz, Wewnątrz złotej kreacji / Inside good gold of current
 druk na aluminium (dibond) / print on aluminum, 30x30 cm, 2020
 (fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Andrzej Banachowicz, Fragment
 druk na aluminium (dibond) / print on aluminum, 20x20 cm, 2017
 (fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Andrzej Banachowicz, Ecco Signum
 druk na aluminium (dibond) / print on aluminum, 100x100 cm, 2015
 (fot. R. Boettner-Lubowski)

Dáša Lasotová, z serii Wyszywanki (Clouet) / Embroideries (Clouet)

karta ze starej książki, elementy wyszywane / old book page, embroidered elements, ok. 15x20 cm, 2017
(fot. R. Boettner-Lubowski)

Dáša Lasotová, z serii Wyszywanki (Chardin) / Embroideries (Chardin)

karta ze starej książki, elementy wyszywane / old book page, embroidered elements, ok. 15x20 cm, 2022
(fot. R. Boettner-Lubowski)

Oliwia Szepietowska, Przesłuchanie / Interrogation
fotografia / photo, 14x14 cm, 2021
(fot. Oliwia Szepietowska)

Zbigniew Szot, Po-widoki. Pamięć miejsc / Afterimage: Site Lines

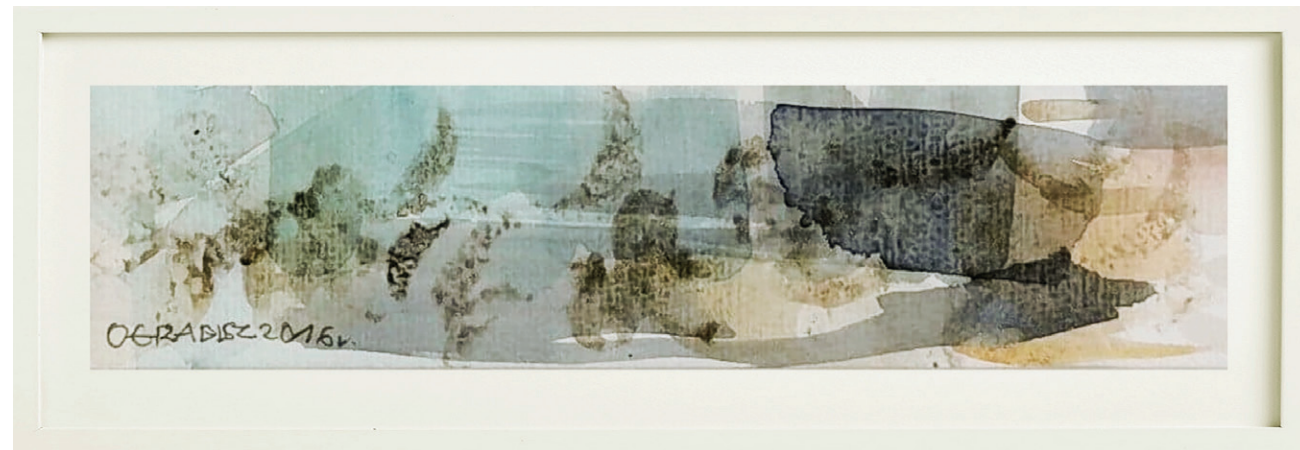
kadry z filmu / film stills, 2023
(fot. Archiwum Artysty)

Magdalena Polakowska, Autoportret / Self-portrait, z serii Ikony / Icons
projekt cyfrowy ww. pracy / digital project, 2022
(fot. M. Polakowska)

Lucyna Pach, Tondo
lustro na płótnie / mirror on canvas, 90 x 90 cm, 2022
(fot. Archiwum Artystki)

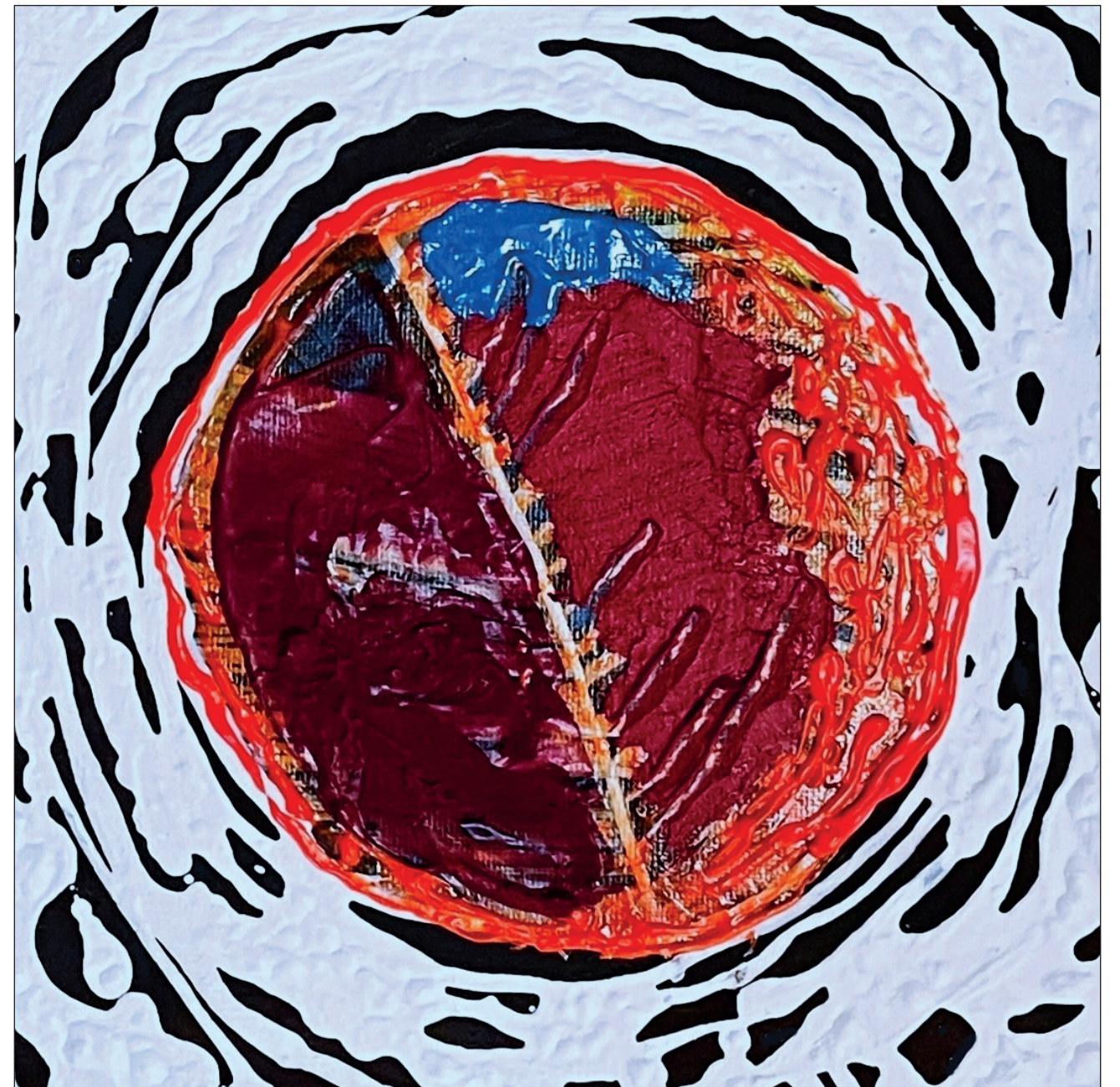
Hanna Maria Ograbisz-Krawiec, Ob-szary / Areas
 akwarela na papierze, 7x25 cm, 2016
 (fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Magdalena Parnasow-Kujawa, z serii Odbicia / Reflections
 technika własna: metal, soczewka, rama / own technique: steel, lens, frame, ok. 18x24 cm, 2022
 (fot. Jadwiga Subczyńska)

Anna Bochenek, z serii *Abendra*
 akwarela na papierze / watercolor on paper, 30x40 cm, 2006
 (fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Anna Bochenek, *Inkluzja / Inclusion*
 akryl na płótnie / acrylic on canvas, 20x20 cm, 2022
 (fot. Rafał Boettner-Lubowski)

TVÁŘE OBRAZU

FACES OF IMAGE | OBLICZA OBRAZU

ANDRZEJ BANACHOWICZ
ANNA BOCHENEK
RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI
MARINA BURANI
MILAN CIESLAR
DÁŠA LASOTOVÁ
HANNA MARIA OGRABISZ-KRAWIEC
ALEKSANDER RADZISZEWSKI
SONIA RAMMER
ANDREA VETTORI

VERNISÁŽ VÝSTAVY
23.09.2022 | v 18.30

VÝSTAVA OTEVŘENA
24.09 - 27.10.2022
po-pá | 09.00-20.00

GALERIE PŮDA
Střelniční 256/1
Český Těšín

KURÁTOR VÝSTAVY
Rafał Boettner-Łubowski

MEZINÁRODNÍ UMĚLECKÝ PROJEKT
INTERNATIONAL ART PROJECT
MIĘDZYKRAJOWY PROJEKT ARTYSTYCZNY

BAKANOWICZ
UNIVERSITY

Tváře obrazu

Galerie Půda
Cieszyn Czeski, Czechy

czas trwania wystawy: 24.09-27.10.2022

kurator wystawy:
Rafał Boettner-Łubowski

Andrzej Banachowicz

Anna Bochenek

Rafał Boettner-Łubowski

Marina Burani

Milan Cieslar

Dáša Lasotová

Hanna Maria Ograbisz-Krawiec

Aleksander Radziszewski

Sonia Rammer

Andrea Vettori

Ogólny widok wystawy
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Ogólny widok wystawy
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Andrea Vettori, Nuvolau
Milan Cieslar,
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Andrzej Banachowicz, Wewnątrz złotej kreacji / Inside good gold of current
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Anna Bochenek, z serii Abendra
Rafał Boettner-Łubowski, Elementy antytetyczne / Antithetical elements
(fot. Rafał Boettner-Łubowski)

Dáša Lasotová, z serii Wyszywanki / from series Embroidery
(fot. Rafał Boettner-Łubowski)

DIE GESICHTER DES BILDES

FACES OF IMAGE | OBLICZA OBRAZU

ANDRZEJ BANACHOWICZ
ANNA BOCHENEK
RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI
MARINA BURANI
MILAN CIESLAR
JOANNA IMIELSKA
SEBASTIAN KRZYWAK
DÁŠA LASOTOVÁ
HANNA MARIA OGRABISZ-KRAWIEC
ALEKSANDER RADZISZEWSKI
SONIA RAMMER
ANDREA VETTORI

VERNISSAGE:
25.11.2022, 19.00 UHR

AUSSTELLUNG:
26.11.2022 bis 10.12.2022

art.endart
Drontheimer Str. 22/23
13359 Berlin

AUSSTELLUNGSKURATOR:
Rafał Boettner-Łubowski

INTERNATIONALES KUNSTPROJEKT
INTERNATIONAL ART PROJECT
MIĘDZYNARODOWY PROJEKT ARTYSTYCZNY

Die Gesichter des Bildes

Projektraum art.endart
Berlin, Niemcy

czas trwania wystawy: 26.11-10.12.2022

kurator wystawy:
Rafał Boettner-Łubowski

Andrzej Banachowicz
Anna Bochenek
Rafał Boettner-Łubowski
Marina Burani
Milan Cieslar
Joanna Imielska
Sebastian Krzywak
Dáša Lasotová
Hanna Maria Ograbisz-Krawiec
Aleksander Radziszewski
Sonia Rammer
Andrea Vettori

Die Gesichter des Bildes

Ogólny widok wystawy
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Dáša Lasotová, z serii Wyszywanki / from series Embroidery
 Hanna Maria Ograbisz-Krawiec, Ob-szary / Areas
 (fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Ogólny widok wystawy
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Ogólny widok wystawy
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

MIEJSKIE GALERIE UAP

artyści:
 Andrzej Banachowicz
 Anna Bochenek
 Rafał Boettner-Łubowski
 Marina Burani
 Milan Cieslar
 Joanna Imielska
 Sebastian Krzywak
 Dáša Lasotová
 Alicja Majewska
 Hanna Maria Ograbisz-Krawiec
 Lucyna Pach
 Magdalena Parnasow-Kujawa
 Magdalena Polakowska
 Aleksander Radziszewski
 Sonia Rammer
 Oliwia Szepietowska
 Zbigniew Szot
 Andrea Vettori

Galeria
 Duża Scena UAP
 ul. Wodna 24
 Poznań

wernisaż
 17 stycznia
 godz. 18.00

OBLICZA OBRAZU
FACES OF IMAGE
MIĘDZYNARODOWA WYSTAWA ZBIOROWA

KURATOR: RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI

17.01–1.02.2023

Uniwersytet Artystyczny
 im. Magdaleny Abakanowicz
 w Poznaniu

Delinansowano ze środków
 budżetowych Miasta Poznania
 #poznaniawspiera

Oblicza Obrazu

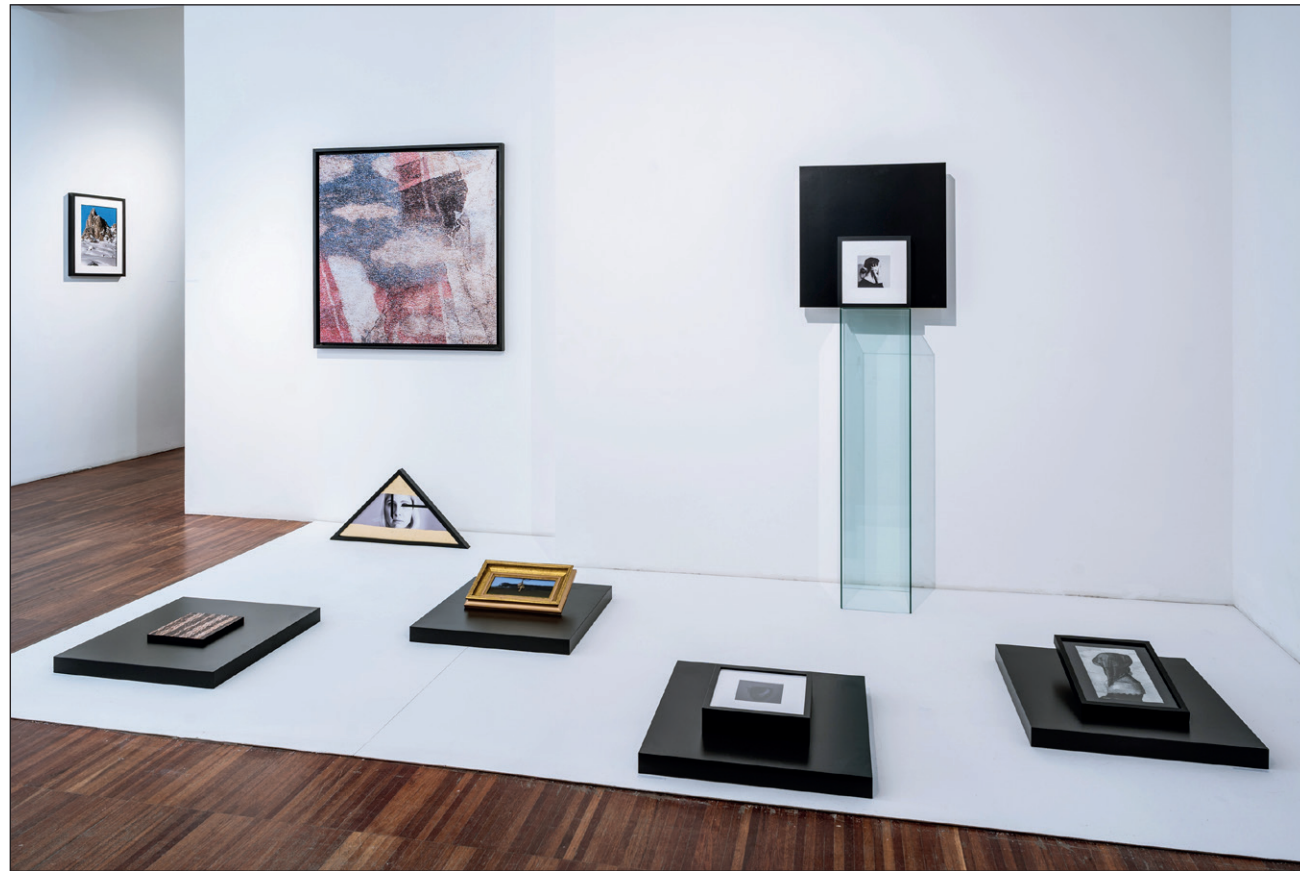
Galeria Duża Scena, Miejskie Galerie UAP
 Poznań, Polska

czas trwania wystawy: 17.01-01.02.2023

Kurator wystawy:
 Rafał Boettner-Łubowski

- Andrzej Banachowicz
 Anna Bochenek
 Rafał Boettner-Łubowski
 Marina Burani
 Milan Cieslar
 Joanna Imielska
 Sebastian Krzywak
 Dáša Lasotová
 Alicja Majewska
 Hanna Maria Ograbisz-Krawiec
 Lucyna Pach
 Magdalena Parnasow-Kujawa
 Magdalena Polakowska
 Aleksander Radziszewski
 Sonia Rammer
 Oliwia Szepietowska
 Zbigniew Szot
 Andrea Vettori

Oblicza Obrazu

Ogólny widok wystawy
(fot. Jadwiga Subczyńska)

Ogólny widok wystawy
(fot. Jadwiga Subczyńska)

Andrzej Banachowicz, Ecco Signum
 Alicja Majewska, System 1-2022
 (fot. Jadwiga Subczyńska)

Ogólny widok wystawy
 (fot. Jadwiga Subczyńska)

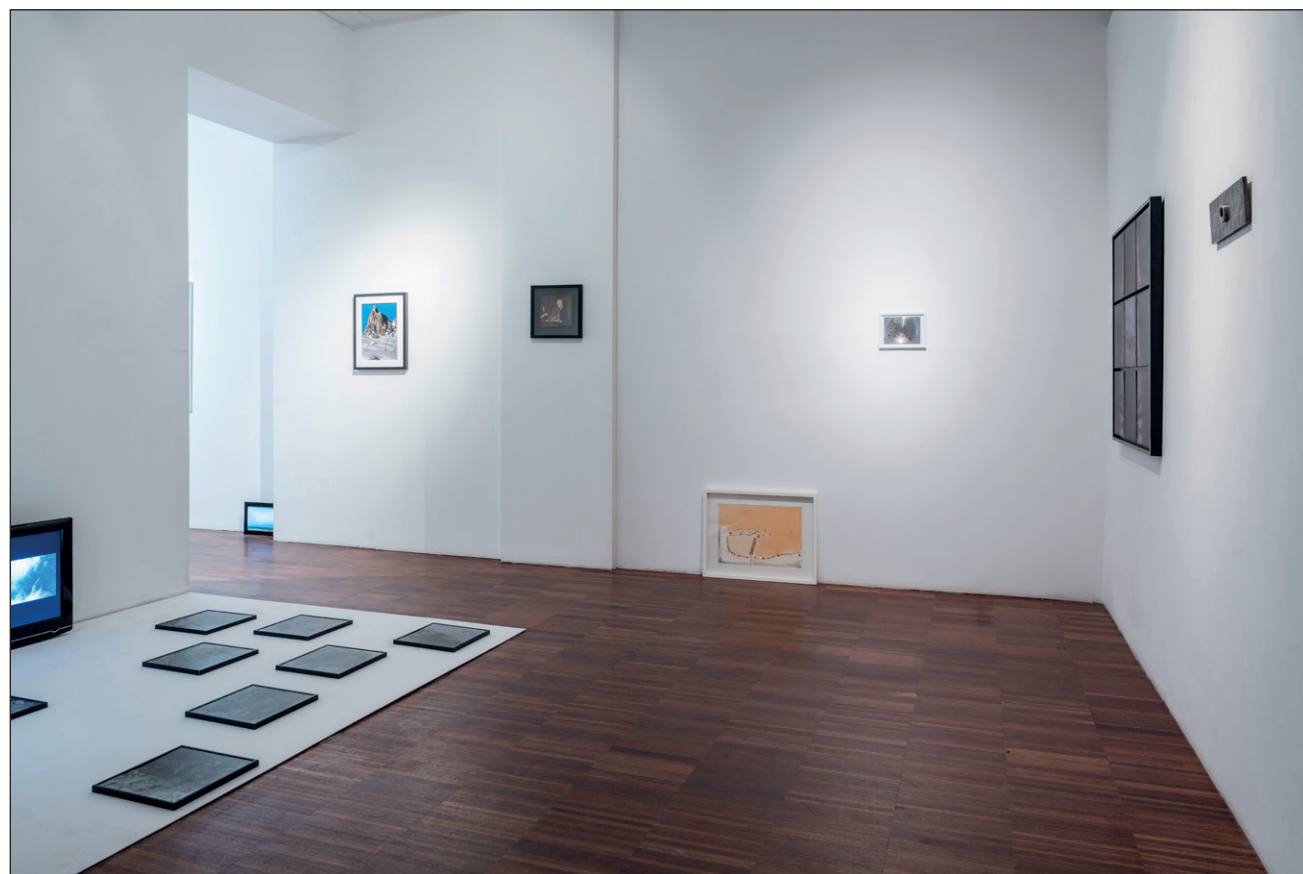

Andrzej Banachowicz, z serii Moenibus
Ogólny widok wystawy
(fot. Jadwiga Subczyńska)

Rafał Boettner-Łubowski, Zdarzenie luministyczne I-2022 / Luministic Event I-2022
 Rafał Boettner-Łubowski, Zdarzenie luministyczne II-2022 / Luministic Event II-2022
 Sebastian Krzywak, Bez tytułu I / Untitled I
 (fot. Jadwiga Subczyńska / Rafał Boettner-Łubowski)

Ogólny widok wystawy
 (fot. Rafał Boettner-Łubowski)

Ogólny widok wystawy
(fot. Rafał Boettner-Lubowski)

Zbigniew Szot, Po-widoki. Pamięć miejsc / Afterimage: Site Lines
Aleksander Radziszewski, Wiatr od morza / Wind from the sea
Sonia Rammer, Grenlandzki mikrokosmos 1-11 / Greenlandic microcosm 1-11
(fot. Jadwiga Subczyńska)

NOTY BIOGRAFICZNE

ANDRZEJ BANACHOWICZ (ur. 1952)

Polski artysta, profesor doktor habilitowany, zatrudniony na Wydziale Rzeźby Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Studia artystyczne w latach 1973-1978 w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Dyplomy z wyróżnieniem: w Pracowni Projektowania Rzeźby w Architekturze i Urbanistyce prof. Jana Berdyszaka i w Pracowni Projektowania Wystaw prof. Witolda Gyurkovicha. Od 1980 roku – zatrudniony na stanowisku asystenta na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego PWSSP w Poznaniu. W 1988 roku uzyskał kwalifikacje I stopnia i stanowisko adiunkta, a w 1991 roku kwalifikacje II stopnia w zakresie tkaniny artystycznej. Od 1 października 1993 roku – profesor nadzwyczajny PWSSP w Poznaniu. Tytuł profesora sztuk plastycznych został nadany artyście przez Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego w roku 1997. Od 1992 roku – kierownik II Pracowni Tkaniny Artystycznej na Wydziale Malarstwa Grafiki i Rzeźby macierzystej Uczelni, a później na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Wspomniana Pracownia została przeniesiona na ówczesny Wydział Rzeźby i Działań Przestrzennych ww. Uczelni w roku 2009, na którym zmieniano dwukrotnie jej nazwę (w roku akademickim 2011/2012 na: Pracownię Rzeźby X oraz w roku 2019 na: V Pracowni Rzeźby i Działań Przestrzennych – Obiekt Tkacki). W latach 1996-1999 oraz 1999-2002 – Prorektor ds. Artystyczno-Badawczych ASP w Poznaniu. W latach 2002-2011 – członek Polskiej Komisji Akredytacyjnej przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Od 2013 roku do 2019 roku – członek Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów oraz przewodniczący VII Sekcji Sztuki ww. Komisji. Od roku 2019 – członek Rady Doskonałości Naukowej oraz przewodniczący Zespołu Sztuki ww. Rady. Także od 2019 roku członek Rady Uczelni Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. W 2003 roku – profesor wizytujący w Slippery Rock University (warsztaty z dziedziny rzeźby i tkaniny artystycznej). W 2008 roku – uczestnik oraz jedyny przedstawiciel Polski na Sympozjum TAPESTRY 2008: The Fine Art of Weaving, zorganizowanego przez The Australian National University, School of Art, Canberra. Prof. dr hab. Andrzej Banachowicz prowadzi działalność badawczą dotyczącą zagadnień sztuki, jej współczesnych przekształceń oraz przemian zachodzących w obrębie najnowszej rzeźby i tkaniny artystycznej. Tworzy w dziedzinie szeroko pojętej tkaniny artystycznej, instalacji i obiektu przestrzennego. Od kilku lat realizuje również obrazy fotograficzne, drukowane na metalu, zawierające wybrane autocytaty z wcześniej stworzonych przez siebie tkanin i instalacji. Artysta posiada na swoim koncie wiele wystaw indywidualnych oraz udział w wystawach zbiorowych w kraju i zagranicą. Prace prof. Andrzeja Banachowicza znajdują się w licznych zbiorach i kolekcjach krajowych i zagranicznych. Od 2018 roku prof. Banachowicz jest członkiem Rady Programowej Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, natomiast w 2019 roku został on odznaczony Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

ANNA BOCHENEK (ur. 1964)

Absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Janusza Kaczmareckiego. Obecnie jest profesorem Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy. Prowadzi pracownię Malarstwa i Rysunku w Katedrze Architektury Wnętrz na Wydziale Budownictwa Architektury i Inżynierii Środowiska. Ponadto kieruje uczelnianą Galerią Innowacji. Swoje prace prezentowała na ponad 50 wystawach indywidualnych i ponad 100 wystawach zbiorowych w kraju i zagranicą. Przez kilkanaście lat zmagania się z materią i ideą własnej sztuki powstało kilkaset prac w kilku cyklach, takich jak „Intuicje pejzażowe”, „Między górą a chmurą”, „Enklawy”, „Rytmy przyrody - rytmy pejzażu”, „Kolory Światła”, „Terytoria czasu”, „Anatomia obecności”, „Kodyfikacje natury”. W obszarze jej zainteresowań jest pejzaż obserwowany jednocześnie z wielu perspektyw, tworzący poczucie czasu istniejące w obrazie. Stypendystka Ministerstwa Kultury i Sztuki. Za swoją twórczość zdobyła kilkanaście nagród i wyróżnień w konkursach ogólnopolskich i regionalnych. (Annale, Muzyka w Malarstwie, Dzieło Roku). Za całokształt pracy odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi i odznaką Zasłużony Działacz Kultury oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Prace Anny Bochenek znajdują się w zbiorach: Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu, Fundacji Malarstwa Polskiego w Lesku, Muzeum Okręgowego w Toruniu, Fundacji Polsko-Japońskiej im. Miyaochi, Muzeum Lubuskiego w Gorzowie Wielkopolskim oraz zbiorach prywatnych w Belgii, Holandii, Rosji, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Francji, Kanadzie, USA i Australii. Ponadto prowadzi innowacyjną działalność edukacyjną na polu plastyki w pracowni Hortus MDK, uczestnicząc w eksperymentach plastycznych, prowadząc liczne warsztaty, lekcje pokazowe dla nauczycieli w kraju i zagranicą. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków. Od 1992 roku związana z Krajowym Funduszem na Rzecz Dzieci oraz Towarzystwem Kultury Paideia.

RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI (ur. 1974)

Artysta sztuk wizualnych. Od 2015 roku – profesor Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Zajmuje się również działalnością z dziedziny krytyki i promocji sztuki. Doktor habilitowany w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej: sztuki piękne. Studia w latach 1994-2000 w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby oraz na Wydziale Edukacji Artystycznej. Dyplom z wyróżnieniem w zakresie rzeźby w Pracowni Rzeźby prof. Józefa Petruka. Tworzy instalacje, obiekty i kompozycje rzeźbiarskie podejmujące relacje dialogiczne i polemiczne z istniejącymi już dziełami, postawami i poetykami twórczymi. W swojej sztuce odnosi się także do wybranych możliwości technik cyfrowych. Jest również autorem prac z dziedziny grafiki, rysunku i malarstwa. Bardzo często inspiracją dla jego wypowiedzi twórczych jest szeroko rozumiana tradycja artystyczna: antyczna, nowożytna i XIX-wieczna, z którą Rafał Boettner-Łubowski koresponduje, ale i w rozmaity sposób polemizuje. Autor ponad stu tekstów z dziedziny krytyki i promocji sztuki. Główny autor książki pt. „Rzeźba, kierunek, ludzie. Stulecie Wydziału Rzeźby Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu”, wydanej przez macierzystą uczelnię w 2021 roku (współautorka publikacji: Karolina Prymas-Jóźwiak). Laureat kilku stypendiów artystycznych, między innymi Stypendium dla Młodych Twórców Kapituły Miasta Poznania (1999) i Stypendium Ministra Kultury z Funduszu Promocji Twórczości (2005). Swoje prace prezentował na 30. wystawach i pokazach indywidualnych i ponad 70. wystawach zbiorowych. Obecnie pracuje na stanowisku profesora uczelni na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu jako kierownik Pracowni Otwartych Interpretacji Sztuki. Działalność dydaktyczną na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu prowadzi jako Rafał Łubowski. Teksty, wystawy i autorskie wystąpienia naukowe publikuje pod pseudonimem: Rafał Boettner-Łubowski.

MARINA BURANI (ur. 1943)

Artystka malarka. Mieszka i pracuje w Parmie we Włoszech. Marina Burani studiowała na Akademia di Brera w Mediolanie na przełomie lat 60. i 70. XX wieku. W 1991 roku założyła Galerię Alphacentauri w Parmie. W 1993 roku na Biennale w Wenecji zaprezentowała pierwszy numer magazynu „Journal Alphacentauri”. Wydała dwie artystyczne książki: „Powolny Czas” i „Coleotterofobia”. Animatorka życia artystycznego w Parmie, kuratorka wystaw. Prywatnie – żona Andrea Vettori. Tworzy precyzyjne w rysunku obrazy, najczęściej utrzymywane w zawężonych tonacjach kolorystycznych. W jej twórczości pojawiają się elementy „neosurrealis-tyczne”, metafizyczne i symboliczne. Marina Burani wykorzystuje często w swoim malarstwie motyw własnego autoportretu, pokazywanego w kontekście różnorodnych, rozbudowanych koncepcji twórczych, prowokujących najczęściej rozmaite przekazy metaforyczne, dotyczące przemijania, śmierci, egzystencji oraz biologicznej i duchowej natury człowieka. Artystka podejmuje także często eksperymenty dotyczące nietypowych sposobów eksponowania malarskich obrazów w przestrzeni galeryjnej lub składania z mniejszych elementów obrazowych rozbudowanych układów piktoralno-ekspozycyjnych. W Polsce Marina Burani pokazywała swoje prace w Galerii „Profil” Centrum Kultury „Zamek” w Poznaniu, na wystawie zbiorowej artystów włoskich pt. „Mirabilia” w kwietniu 2015 roku oraz w Galerii Sztuki „Wozownia” w Toruniu na wystawie „Elogio della Pittura /Pochwała Malarstwa” w 2017 roku (kurator: Rafał Boettner-Łubowski).

MILAN CIESLAR (ur. 1962)

Czeski artysta malarz. Studia magisterskie w latach 1987-1992 (Filozofická Fakulta Ostravské Univerzity v Ostravě); w latach 2000-2010 – studia doktoranckie na Pedagogické Fakultě Prešovské Univerzity v Prešově. Obecnie pracuje na Wydziale Wychowania Plastycznego Fakultetu Pedagogicznego Uniwersytetu Ostrawskiego. Zajmuje się automatycznym malarstwem. Pracuje z „kontrolowanym przypadkiem”, a przewodnim motywem jego twórczości jest „krajobraz wyobrażony”. Swoje prace wystawia od 1990 roku. Brał udział w wielu wystawach zbiorowych w kraju i zagranicą. Prace artysty znajdują się w zbiorach prywatnych w Czechach, Słowacji, Niemczech, Austrii i w Polsce.

JOANNA IMIELSKA (ur. 1969)

W latach 1983-1988 studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz). Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w Pracowni Rysunku profesor Izabelli Gustowskiej. Od 1989 roku pracuje na poznańskim Uniwersytecie Artystycznym, od 1994 roku prowadzi pracownię rysunku na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa. W 2013 roku uzyskała tytuł profesora zwyczajnego. W latach 2002–2008 pełniła funkcję prodziekana, a w latach 2008–2016 dziekana Wydziału Edukacji Artystycznej UAP. Jest laureatką wielu nagród i stypendiów, między innymi: stypendium Ministra Kultury i Sztuki (1990-1991, 1997) oraz Ministra Kultury (2005). W 2003 roku otrzymała Nagrodę Prezydenta Miasta Leszna za pracę artystyczną i pedagogiczną w dziedzinie upowszechniania kultury plastycznej w Lesznie. W 2014 roku została odznaczona Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Zajmuje się rysunkiem i malarstwem. Jest autorką kilkudziesięciu wystaw indywidualnych oraz brała udział w wielu wystawach zbiorowych w Polsce, Niemczech, Belgii, Holandii, Hiszpanii, Francji, Czechach, Serbii i USA. Jej prace znajdują się w wielu kolekcjach publicznych i prywatnych w Polsce i zagranicą.

SEBASTIAN KRZYWAK (ur. 1979)

Artysta malarz. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Dyplom w 2005 roku w pracowni profesora Włodzimierza Dudkowiaka. Od 2015 roku asystent w I Pracowni Malarstwa prof. Andrzeja Leśnika na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Obecnie pracuje we wspomnianej pracowni na stanowisku adiunkta. Mieszka i pracuje w Poznaniu. Autor abstrakcyjnych obrazów, tworzonych przy wykorzystaniu niekonwencjonalnych technik malarskich oraz inspirowanych, między innymi, rzeczywistością wirtualną i „środowiskiem” digitalnym.

DÁŠA LASOTOVÁ (ur. 1951)

Artystka sztuk wizualnych, pedagogka. Żyje i pracuje w Republice Czeskiej w miejscowości Vřesina koło Ostrawy. W latach 1991-2012 pracowała na Wydziale Wychowania Plastycznego Fakultetu Pedagogicznego Uniwersytetu Ostrawskiego w Ostrawie. Na jej działalność artystyczną silnie wpływa tradycja XX-wiecznej sztuki konceptualnej. W swojej twórczości, którą Jiří Valoch nazwał „konceptami lirycznymi”, Dáša Lasotová wykorzystuje: fotografię, rysunek, malarstwo, kolaże, „przedmioty znalezione” oraz elementy tekstowe. W ostatnich latach Autorka odnosi się także do starych książek o sztuce, których reprodukcje i strony z tekstem – stają się dla Niej punktem wyjścia do tworzenia zaskakujących kompozycji o charakterze neokonceptualnym i w pewnych przypadkach także: autotematycznym. Swoją twórczość, na którą zwracają uwagę czescy i zagraniczni kuratorzy i kuratorki sztuki, Dáša Lasotová prezentuje na wielu wystawach w kraju i zagranicą.

ALICJA MAJEWSKA (ur. 1960)

Rzeźbiarka i nauczycielka akademicka. Studia i kariera zawodowa związana z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu. Tytuł profesora sztuki otrzymała w 2020 roku. Twórczość w zakresie medalierstwa oraz obiektu rzeźbiarskiego. W swojej sztuce odnosi się do zagadnienia fenomenu pamięci i związanego z nim procesu wspomnienia. Szczególnie interesuje ją perspektywa indywidualnego doświadczenia rozpoznanego w kontekście współczesności i kultury. Autorka 11 wystaw indywidualnych i ponad 130 wystaw zbiorowych w kraju i zagranicą. Liczne nagrody i wyróżnienia w konkursach i przeglądach artystycznych, wielokrotna stypendystka w zakresie sztuki. Prace w licznych kolekcjach prywatnych i muzealnych: między innymi w Medialia Gallery (New York, USA), Muzeum Medalierstwa we Wrocławiu, w Muzeach Okręgowych w Toruniu i Bydgoszczy oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i zagranicą. Członkini Międzynarodowej Federacji Sztuki Medalierskiej FIDEM, Stowarzyszenia Artystycznego „Otwarte” oraz Polskiego Stowarzyszenia Sztuki Medalierskiej. Mieszka i pracuje w Toruniu.

HANNA MARIA OGRABISZ-KRAWIEC (ur. 1959)

Polska rzeźbiarka. Zajmuje się również od kilkunastu lat twórczością z dziedziny malarstwa (tworzy kompozycje malarskie o antynaturalistycznym i zbliżonym do abstrakcji charakterze). Studiowała w latach 1980–1985 w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Uzyskała dyplom w zakresie rzeźby i tkaniny artystycznej w pracowniach: prof. Olgierda Truszyńskiego i prof. Magdaleny Abakanowicz. W latach 1987–1986 była asystentką prof. O. Truszyńskiego. Autorka wielu rzeźbiarskich environment i aranżacji plenerowych. Do roku 2005 pracowała na stanowisku adiunkta II° na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, później w Wyższej Szkole Technicznej w Katowicach również na stanowisku adiunkta II° oraz na Uniwersytecie Zielonogórskim na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Obecnie jest profesorem uczelni na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (pracuje w oddziale ww. uczelni w Kaliszu).

LUCYNA PACH (ur. 1964)

Ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy. W latach 1989-1994 studiowała na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz). Dyplom z wynikiem bardzo dobrym uzyskała w zakresie grafiki projektowej w Pracowni Plakatu prof. Waldemara Świerzego. Laureatka wielu prestiżowych nagród i wyróżnień, m. in.; Stypendium im. Tadeusza Kulisiewicza „przyznawanego młodym talentom graficznym” (1992), a w 2004 roku – II wyróżnienia w Ogólnopolskim Konkursie Malarskim organizowanym przez Redakcję „Art&Business” na „Obraz Roku 2003”. Uhonorowana tytułem „Człowiek Roku 2004” w Dziedzinie Kultury. W 2005 roku – finalistka Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego na „Obraz Roku 2004” organizowanego przez Redakcję „Art&Business”. W 2008 roku – otrzymała Nagrodę Prezydenta Miasta Piły w Dziedzinie Kultury; a w latach: 2009, 2014, 2017, 2018 – Nagrody Starosty Powiatu Piłskiego w Dziedzinie Kultury. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem, plakatem, fotografią i działalnością pedagogiczną. Swoje prace prezentowała na wystawach w kraju i zagranicą (17 wystaw indywidualnych oraz udział w 108 wystawach zbiorowych).

MAGDALENA PARNASOW-KUJAWA (ur. 1975)

Studia ukończyła z wyróżnieniem na ASP w Poznaniu, na Wydziale Edukacji Artystycznej w dwóch zakresach: krytyk i promotor sztuki oraz edukator artystyczny. Studiowała także na Wydziale Grafiki tej samej uczelni. Zrobiła dyplom z wyróżnieniem w zakresie grafiki warsztatowej i w zakresie malarstwa sztalugowego. Od 2003 pracuje na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Od 2010 do 2016 roku była kierownikiem Uniwersytetu Artystycznego III Wieku działającego w ramach Uniwersytetu Artystycznego. W 2012 roku obroniła doktorat na Wydziale Grafiki i Komunikacji Wizualnej na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Od 2012 roku jest kierownikiem Pracowni Projektów i Działań Twórczych na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa macierzystej uczelni. W latach 2007-2014 była wiceprzewodniczącą Polskiego Komitetu Międzynarodowego Stowarzyszenia Wychowania przez Sztukę InSEA. W 2007 rozpoczęła współpracę z Muzeum Narodowym w Poznaniu, w ramach której zajmuje się popularyzacją działań w obszarze rysunku i malarstwa. W 2004 roku została laureatką Programu Stypendialnego Ministra Kultury „Młoda Polska”. W 2008 roku otrzymała od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego półroczne stypendium twórcze. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem oraz litografią. Była uczestniczką wystaw w kraju i zagranicą.

MAGDALENA POLAKOWSKA (ur. 1991)

Studia w latach 2011-2016 na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej zwieńczone dyplomem magistry sztuki, później studia w latach 2020-2022 na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Dyplom w Pracowni Otwartych Interpretacji Sztuki prof. Rafała Łubowskiego, również zwieńczony tytułem magistry sztuki. Za pracę pt „Ikony?” została nominowana do konkursu im. Marii Dokowicz na najlepszy dyplom artystyczny. W swojej twórczości nawiązuje do wydarzeń bieżących i zjawisk społecznych. Tworzy formy, które wchodzą w interakcję z odbiorcą, bowiem dzięki temu mają one największą siłę oddziaływania na widza. Zainteresowana interdyscyplinarnością sztuki, łączy różne dziedziny i techniki.

ALEKSANDER RADZISZEWSKI (ur. 1991)

Artysta sztuk wizualnych, architekt krajobrazu W 2018 roku obronił z wyróżnieniem dyplom magisterski na Wydziale Architektury i Wzornictwa Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, a rok później na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa ww. uczelni. Laureat stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wybitne osiągnięcia oraz dwukrotny laureat konkursu im. Marii Dokowicz na najlepszy magisterski dyplom artystyczny i projektowy. Od 2019 roku pełni funkcję asystenta w Katedrze Interdyscyplinarnej Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Realizuje prace o charakterze interdyscyplinarnym, często wykorzystując możliwości fotografii i filmu.

SONIA RAMMER (ur. 1976)

Artystka, psycholożka, podróżniczka. Zajmuje się sztuką oraz teorią ze szczególnym uwzględnieniem psychologicznych aspektów twórczości. Brała udział w wystawach zbiorowych, (m. in. Galeria Arsenał w Poznaniu, BWA w Bielsko-Białej, Galeria Sztuki Wozownia w Toruniu, BWA we Wrocławiu, Artists House w Jerozolimie, Studio 18 Gallery w Nowym Jorku) oraz indywidualnych (np. BWA - Gorzów Wielkopolski, Wieża Ciśnień - Konin, Galeria Arsenał w Poznaniu MBWA w Lesznie, ART Station Stary Browar w Poznaniu, Galeria Student w Ostrawie, Marpha Foundation w Nepalu) oraz konferencjach. Autorka i współautorka tekstów o fenomenie twórczości z perspektywy psychoanalitycznej. Od 2011 roku zatrudniona na pierwszym etapie w charakterze pracownika naukowo-dydaktycznego (Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu), od 2016 – prodziekan Wydziału Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa ww. uczelni. W 2019 roku uzyskała tytuł doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie artystycznej Sztuki Piękne. Uprawia twórczość o charakterze interdyscyplinarnym, realizując prace w różnych mediach (filmowe, performatywne, malarskie i fotograficzne), bardzo często odnosząc się do potencjału podróżowania jako swoistego artystycznego tworzywa.

OLIWIA MARIA SZEPIETOWSKA (ur. 1991)

Studiowała na Uniwersytecie Jagiellońskim, Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza oraz Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Edukatorka artystyczna, historyczka sztuki. W obszarze zainteresowań twórczych Oliwii Szepietowskiej znajdują się niezwykle przejawy codzienności przeżywanej, ze wszystkimi tego konsekwencjami, w ciele kobiety. Z bogatego doświadczenia czulej obserwatorce wychwytuje to, co szczególnie trudne, bolesne, ale jednocześnie najbliższe, organiczne. To, co jest zespolone z ciałem i umysłem, dla czego nie znajduje innego ujścia niż poprzez działanie twórcze. Prace Szepietowskiej są intermedialnymi, wieloelementowymi sytuacjami, w których należy się zanurzyć, aby w pełni usłyszeć i zobaczyć ich znaczenia; czasami też tworzy niewielkie, autonomiczne obiekty, inspirowane surrealistycznymi przedmiotami. Bardzo ważne są dla niej działania performatywne oraz dźwięk. Tematy podejmowane przez Szepietowską znajdują się na marginesie nośnych, eksploatowanych obecnie tematów w sztuce. Niezmiennie źródłem jej inspiracji pozostaje nurt surrealistyczny, w którym rzeczywistość jest tak dosadnie prawdziwa, że aż nierealna.

ANDREA VETTORI (ur. 1941)

Artysta malarz. Pracuje i mieszka w Parmie we Włoszech oraz w Cagnes sur Mer we Francji. Studiował na Akademii di Brera w Mediolanie w II połowie lat 60. ubiegłego wieku. Brał udział w wielu wystawach we Włoszech oraz poza ich granicami. Artysta posiada kilka ważnych okresów swojej twórczości – w latach 1970-1978 – okres zdominowany przez wpływy pop-artu, w latach 1978-1984 – okres, w którym powstawało malarstwo hiperrealistyczne. W latach 1985-1991 Vettori stworzył natomiast wiele kompozycji o charakterze abstrakcyjno-strukturalistycznym, a w latach 90. XX wieku powstało wiele niekonwencjonalnych asamblaży jego autorstwa. Pod koniec lat 90. ubiegłego wieku Andrea Vettori zaczął tworzyć obrazy metafizyczno-magiczne, w których pojawiał się często motyw mandali. Obecnie artysta często tworzy hiperrealistyczne pejzaże, które stają się swoistym zapisem krajobrazów poznawanych przez niego podczas rozmaitych podróży oraz kompozycje eksponujące cytaty wizualne z dawnego malarstwa. W Polsce Andrea Vettori pokazywał swoje prace w Galerii „Profil” Centrum Kultury „Zamek” w Poznaniu, na wystawie zbiorowej artystów włoskich pt. „Mirabilia” w kwietniu 2015 roku oraz w Galerii Sztuki „Wozownia” w Toruniu na wystawie „Elogio della Pittura /Pochwała Malarstwa” w 2017 roku (kurator: Rafał Boettner-Łubowski).

ZBIGNIEW SZOT (ur. 1962)

Artysta sztuk wizualnych. Studia w latach 1981-1986 w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie Uniwersytet Artystyczny im. M. Abakanowicz) w Poznaniu. Stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki w 1987 roku. Pracę jako asystent w I Pracowni Gobelinu prof. Magdaleny Abakanowicz i prof. Anny Goebel rozpoczął w 1988 r. Od 1991 r. kontynuował ją w III Pracowni Rysunku prof. Józefa Drązkiewicza. W 2006 r. wygrał konkurs na objęcie kierownictwa IX Pracowni Rysunku na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk P w Poznaniu. W 2014 r. otrzymał tytuł profesora. Od 2015 r. piastował stanowisko profesora zwyczajnego, a po reformie w szkolnictwie w 2018 r. – profesora. Do tej pory swoje prace prezentował na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju oraz za granicą, min. w Czechach, Grecji, Japonii, Kanadzie i Niemczech. Zrealizował i współrealizował kilkadziesiąt scenografii teatralnych i plenerowych, programów telewizyjnych i koncertów. W swojej twórczości zajmuje się malarstwem, grafiką cyfrową, rysunkiedziałaniem przestrzennym oraz scenografią.

BIOGRAPHIES**ANDRZEJ BANACHOWICZ** (born 1952)

Polish artist, full professor, employed at the Faculty of Sculpture of the UAP. He studied in 1973–1978 at the Academy of Fine Arts in Poznań. He graduated with honours from the Studio of Sculpture Design in Architecture and Urban Planning headed by professor Jan Berdyszak and from the Studio of Exhibition Design headed by professor Witold Gyurkovich. In 1980, he was employed as an assistant lecturer at the Interior and Industrial Design Department of the State University of Fine Arts (PWSSP) in Poznań. In 1988 he obtained the first grade qualifications and the position of assistant professor, and in 1991 — the second grade qualifications in the field of artistic fabric. From 1 October 1993 he was an associate professor at the PWSSP in Poznań. The title of professor of fine arts was granted to the artist by the president Aleksander Kwaśniewski in 1997. In 1992, he became the head of the Artistic Textile Studio 2 at the Faculty of Painting, Graphic Arts and Sculpture of his alma mater (later the studio was part of the structure of the Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts [ASP] in Poznań). The aforementioned studio was transferred to the then Faculty of Sculpture and Spatial Activities of the university in 2009, in which it was renamed twice (in the academic year 2011/2012 to Sculpture Studio 10 and in 2019 to the Sculpture and Spatial Activities Studio 5: Weaving Object). In 1996–1999 and 1999–2002, he was a vice-rector responsible for artistic and research matters at the ASP in Poznań. In 2002–2011, he was a member of the Polish Accreditation Committee at the Minister of Science and Higher Education. From 2013 to 2019, he was a member of the Central Commission for Degrees and Titles and the chairman of the 7th Section of that commission (Art). In 2019, he became a member of the Council of Scientific Excellence and chairman of the Art Team of that institution. Also from 2019, he was a member of the Council of the UAP. In 2003, he worked as a visiting professor at Slippery Rock University (conducting workshops focusing on sculpture and artistic fabric). In 2008 he participated — as the only representative of Poland — in the symposium “Tapestry 2008: The Fine Art of Weaving” organised by the School of Art at the Australian National University in Canberra. Prof. Andrzej Banachowicz does scientific research on the issues of art, its present transformations and changes taking place in the fields of contemporary sculpture and artistic fabric. His artistic interests include artistic fabric in a broad meaning of the term, installations and spatial objects. For several years he has also been making photographic images printed on metal, containing selected self-quotations from fabrics and installations previously made by the artist. The artist has had many individual exhibitions and participated in group exhibitions both in Poland and abroad. Works by Professor Andrzej Banachowicz are in numerous collections in Poland and abroad. Since 2018 Professor Banachowicz has been a member of the Programme Council of the Centre for Polish Sculpture in Orońsko. In 2019, he was awarded the gold Decoration of Honour Meritorious for Polish Culture Gloria Artis.

ANNA BOCHENEK (born 1964)

A graduate of the Faculty of Fine Arts at the UMK in Toruń. She is the head of the Painting and Drawing studio at the Department of Interior Design at the Building, Architecture and Environmental Engineering Faculty. She also manages the University's Gallery of Innovation. Scholarship holder Ministry of Culture and Art. She has won over a dozen awards and distinctions in competitions for her work nationwide and regional. She has presented her works at over 50 individual and over 100 collective exhibitions in Poland and abroad. The area of her interests is landscape observed simultaneously from many perspectives, creating a sense of time existing in the picture. Awarded for lifetime achievement with the Silver Cross of Merit, the Merit Cultural Activist badge and the Medal of the National Education Commission.

RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI (born 1974)

Visual artist. From 2015 - a professor at the Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznań. He also works in the field of criticism and art promotion. Studies in the years 1994-2000 at the Academy of Fine Arts in Poznań at the Faculty of Painting, Graphics and Sculpture and at the Faculty of Art Education. Diploma with honors in the field of sculpture. He creates installations, objects and sculptural compositions that take up dialogical and polemical relations with already existing works, attitudes and creative poetics. In his art, he also refers to the possibilities of digital techniques. He is also the author of works in the field of graphics, drawing and painting. Author of over a hundred texts in the field of art criticism and promotion. Winner of several art scholarships. He has presented his works at 30 exhibitions and individual shows and over 70. collective exhibitions.

MARINA BURANI (born 1943)

Artist, painter. He lives and works in Parma, Italy. Marina Burani studied at Accademia di Brera in Milan at the turn of the 1960s and 1970s. In 1991 she founded the Gallery Alphacentauri in Parma. In 1993, at the Venice Biennale, she presented the first issue of the „Journal Alphacentauri”. She has published two artistic books: „Slow Time” and „Coleopterophobia”. Life animator in Parno, curator of exhibitions. Privately - wife of Andrea Vettori. Creates precise in drawing pictures, usually kept in narrow color tones. In her works appears „neosurrealistic”, metaphysical and symbolic elements. Burani often uses in her painting the theme of her own self-portrait, shown in the various context, most often provoking various metaphorical messages concerning passing, death, existence and the biological and spiritual nature of human. The artist also frequently undertakes experiments on unusual ways of displaying paintings in the gallery space or assembling with smaller pictorial elements complex pictorial and exhibition arrangements.

MILAN CIESLAR (born 1969)

Czech painter artist. Master's studies in 1987-1992 (Filosofická Fakulta Ostravské Univerzity v Ostravě); in the years 2000-2010 - doctoral studies at the Pedagogické Fakultě Prešovské Univerzity v Prešově. Currently, he works at the Faculty of Art Education of the Pedagogical Faculty University of Ostrava. He works with automatic painting and „controlled case”, the leitmotif of his work is „imaginary landscape”. He has been exhibiting his works since 1990. He participated in many group exhibitions in Czech and abroad. The artist's works are in a private collection in Czech Republic, Slovakia, Germany, Austria and Poland.

JOANNA IMIELSKA (born 1962)

From 1983 to 1988 she studied at the State Academy of Fine Arts in Poznań (now the Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznań) and graduated with distinction from the Drawing Studio of Professor Izabela Gustowska. Since 1989 she has worked at the University of the Arts, where since 1994 she has run her own drawing studio at the Faculty of Art Education and Curatorial Studies. In 2013 she received the title of Professor. From 2002 to 2008 she was the Vice Dean, and from 2008 to 2016 the Dean of the Faculty of Art Education of the University of the Arts in Poznań. She has won many awards and held many scholarships, including: a scholarship from the Minister of Culture and Art (1990-1991, 1997, 2005). In 2014 she was awarded The Medal for Merit to Culture – Gloria Artis. Imielska works in the field of painting, drawing, object, using the techniques of collage, prolage, rollage, layering and chiasmage described by Jiří Kolář in his book Dictionary of Methods. The Winged Donkey. Among the important themes of her work is reflection on the nature of time, including the spheres of cyclicity, archetypes, archeology, genealogy, ecology and meditation. Imielska is the author of several dozen solo exhibitions and has taken part in many group exhibitions in Poland and abroad. Her works are in public and private collections.

SEBASTIAN KRZYWAK (born 1979)

Artist, painter. Lives and works in Poznań. Studied at the Academy of Fine Arts in Poznań, Poland. Graduated in 2005 under Prof. Włodzimierz Dudkowiak. Since 2015 assistant at the First Painting Studio of Professor Andrzej Leśnik at University of Arts in Poznań. Works in collections: Centre of Contemporary Art Znaki Czasu in Toruń, National Museum in Gdańsk, ZW Foundation in Toruń, Krupa Gallery Collection in Wrocław, and Molski Gallery Collection in Poznań. Grants and awards: Salted Candy Award, Nowa Gallery, Poznań, 2009; BZ WBK Bank scholarship, Poznań, 2004/2005.

DÁŠA LASOTOVÁ (born 1951)

Visual artist, teacher. Lives and works in the Czech Republic in Vřesina near Ostrava. In the years 1991-2012 she worked at the Faculty of Art Education of the University of Ostrava. Her artistic activity is strongly influenced by the tradition of 20th-century conceptual art. In her work, which Jiří Valoch called “lyrical concepts”, Dáša Lasotová uses: photography, drawing, painting, collages, „found objects” and text elements. In recent years she also refers to old art books, when reproductions and pages with text become a starting point for her to create surprising compositions with a neoconceptual character (in some cases also self-referential). Dáša Lasotová presents her works at many exhibitions in the country and abroad.

ALICJA MAJEWSKA (born 1960)

Sculptor and academic teacher. Having completed her studies in art at Nicolaus Copernicus University in Toruń, Ala Majewska built an academic career in her alma mater to finally become a full Professor of Art in 2020. Her major creative focus is medallic art and sculptural objects. In her artistic work, she explores the phenomenon of memory and the process of recollection related to it. She is particularly interested in the perspective of individual experience in the context of the present day and of its culture. She has had 11 single-artist exhibitions and participated in over 130 collective shows in Poland and elsewhere. She has won many prizes and awards at various competitions and art shows as well as art scholarships. Her works can be found in several museum collections,

including Medialia Gallery/New York, USA, Museum of Medalllic Art in Wrocław, District Museums in Toruń and Bydgoszcz, and in private collections in Poland and elsewhere. Ala Majewska is a member of the International Federation of Medalllic Art FIDEM, 'Otwarte' Art Association, and the Polish Medalllic Art Association. She lives and works in Toruń.

HANNA MARIA OGRABISZ-KRAWIEC (born 1959)

Polish sculptor who has also been working in the field of painting (creates painting compositions with anti-naturalistic and style similar to abstraction). In 1980–1985 she studied at the PWSSP in Poznan. She completed a diploma in sculpture and artistic fabric in the studios of prof. Olgierd Truszyński and prof. Magdalena Abakanowicz. In 1987–1986 she was an prof. O. Truszyński assistant. Author of many sculptural environment and outdoor arrangements. Until 2005, she worked at Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Poznań, later at the University of Technology in Katowice and, as a professor, at the University of Zielona Góra. Currently, she is a university professor at the University of Adam Mickiewicz in Poznań (works in the branch of the above-mentioned universities in Kalisz).

LUCYNA PACH (born 1964)

She graduated from the State High School of Fine Arts in Bydgoszcz, and in the years 1989-1994 she studied at the Faculty of Painting and Graphic Arts at the State Higher School of Fine Arts (now the Magdalena Abakanowicz University of the Arts Poznan). She received her diploma with a very good grade in graphic design in the Poster Studio of Prof. Waldemar Świerzy. Pach has been awarded numerous prestigious prizes and honorable mentions, including: the Tadeusz Kulisiewicz Scholarship, “awarded to young graphic talents” (1992), 2nd honorable mention in the National Painting Contest, organized by the Editorial Board of Art&Business for “Painting of the Year 2003” (“Obraz Roku 2003”) (2004), and she was granted the title of “Man of the Year 2004” in the Field of Culture. Pach was also a 2005 finalist of the National Painting Contest for “Painting of the Year 2004” organized by the Editorial Board of Art&Business. In 2008 she received the Award of the President of the City of Piła in the Field of Culture and was granted the Award of the Starosta of the County of Piła in the years 2009, 2014, 2017, and 2018. Lucyna Pach does drawing, painting, posters, photography and pedagogical work. She has presented her works at exhibitions nationally and internationally, with a total of 17 solo exhibitions and 108 group exhibitions.

MAGDALENA PARNASOW-KUJAWA (born 1975)

She graduated with distinction from the Faculty of Artistic Education at the Academy of Fine Arts in Poznań, in two majors: art criticism and promotion and artistic education. She also studied at the Department of Graphics at the same university. She obtained a diploma with distinction in the field of graphic arts and painting. Since 2003 she has been working at the Poznań University of Arts. From 2010 to 2016 she was the head of the University of the Third Age acting within the structure of the Poznań University of Arts. In 2012 she got her doctorate at the Department of Graphic and Visual Communication at Poznań University of Arts. Since 2012 she has been the head of the Studio of Creative Projects and Artistic Activities at the Bachelor's Degree of the Poznań University of Arts. In the years 2003-2006 she was a treasurer of the Polish Committee of the International Association for the Education through Art (InSEA). In the years 2007-2014 she was the vice-president of this association. In

2007 she started cooperation with the National Museum in Poznań, where she was involved in the popularization of drawing and painting. In 2004 she was a laureate of the Scholarship Program of the Minister of Culture „Young Poland”. In 2008 she received a half-yearly creative scholarship from the Minister of Culture and National Heritage. She deals with painting, drawing and lithography. She was a participant of exhibitions in Poland and abroad.

MAGDALENA POLAKOWSKA (born 1991)

Studied in 2011-2016 at the Faculty of Architecture of the Poznan University of Technology, finalized with a master's degree in art, then studied in 2020-2022 at the Faculty of Artistic Education and Curatorial of the Poznań University of Arts, a diploma in the Studio of Open Interpretation of Art by Prof. Rafał Łubowski, also finalized with a master's degree in art. For her work entitled “Icons?” she was nominated for the Maria Dokowicz competition for the best art diploma. In her work she refers to current events and social phenomena. Create forms that interact with the viewer, because this is what gives them the greatest power of influence on the viewer. Interested in the interdisciplinarity of art, she combines different fields and techniques.

ALEKSANDER RADZISZEWSKI (born 1991)

Visual artist, landscape architect. He completed master's degree with honors at the Faculty of Architecture and Design at the University of the Arts in Poznań, and a year later at the Faculty of Art Education and Curating of the above-mentioned university. Winner of the Scholarship of the Minister of Culture and National Heritage for outstanding achievements and a two-time laureate Maria Dokowicz competition for the best master's degree in art and design. From 2019, he is working as an assistant at the Interdisciplinary Department of the University of the Arts in Poznań. He creates interdisciplinary works, often using the possibilities of photography and film.

SONIA RAMMER (born 1976)

Artist, psychologist, traveler, professionally associated with the University of the Arts in Poznan. She deals with art and theory with particular emphasis on the psychological aspects of creativity. She took part in many conferences, individual and group exhibitions in Poland and abroad. Author and co-author of texts dealing with the phenomenon of creativity from a psychoanalytical perspective. In 2019, she obtained the post DOC title in the field of Fine Arts in the artistic discipline of Fine Arts. The artist focuses on human beings, his/her existence, emotions, fragility and memory. She is interested in the ambivalent role that an individual plays in the world, being at the same time a part of nature and an element that comes into constant conflict with nature. He takes up problems related to the inevitable finiteness of existence, and by creating he tries to recall, sometimes resurrect and save what has already been lost or will be in a moment. Traveling is an important inspiration for her, and she understands the process of movement not only literally.

OLIWIA MARIA SZEPIETOWSKA (born 1991)

She studied at the Jagiellonian University, the University of Adam Mickiewicz and the University of Arts in Poznań. Art educator & art historian. Main topic of Szepietowska's creative interests are unusual manifestations of an everyday life experienced, with all its consequences, in a woman's body. From the rich experience of a sensi-

tive observer, she captures what is particularly difficult, painful, but at the same time the closest, organic. What is fused with the body and the mind, for which there is no outlet other than through creative action. Szepietowska's works are intermedia, multi-element situations to immerse oneself in order to fully hear and see their meanings; sometimes she also creates small, autonomous objects, inspired by surreal objet trouvé. Performative actions and sound are very important to her. The topics covered by Szepietowska are on the margins of the currently exploited themes in art. Invariably, the source of her inspiration is the surrealism, in which reality is so bluntly palpable that it appears unreal.

ANDREA VETTORI (born 1941)

Artist, painter. He works and lives in Parma, Italy and in Cagnes sur Mer in France. He studied at Accademia di Brera in Milan in the second half of the 1960s. He took part in many exhibitions in Italy and abroad. The artist has several important periods in his work - in the years 1970-1978 - the period dominated by the influence of pop-art, in the years 1978-1984 - the period in which hyperrealistic painting was created. Nowadays, the artist often creates hyper-realistic landscapes that become a kind of record of the landscapes he learns during his various journeys and compositions displaying visual quotes from old painting.

ZBIGNIEW SZOT (born 1962)

Visual artist. Studied between 1981 and 1986 at the State Higher School of Visual Arts (currently the M. Abakanowicz University of Arts) in Poznań. Scholarship holder of the Ministry of Culture and Art in 1987. He started his work as an assistant in the 1st Studio of Tapestry of Prof. Magdalena Abakanowicz and Prof. Anna Goebel in 1988. From 1991, he continued it in the 3rd Studio of Drawing of Prof. Józef Drążkiewicz. In 2006, he won a competition to become head of the 9th Drawing Studio at the Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Poznań. In 2014, he was awarded the title of professor. From 2015, he held the position of full professor, and after the reform in education in 2018 - professor. To date, he has presented his works in numerous solo and group exhibitions at home and abroad, including the Czech Republic, Greece, Japan, Canada and Germany. He has produced and co-produced dozens of theatrical and open-air stage designs, television programmes and concerts. His work includes painting, digital graphics, spatial action drawing and stage design.

